

Fremsat den 26. marts 2014 af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love

(Opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det mest specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning m.v.)

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 20. marts 2014, som ændret ved § 1, nr. 1 og 2, i lov nr. 495 af 21. maj 2013, foretages følgende ændringer:

- I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke, når etablering af tilbud sker i henhold til pålæg efter § 13 c, stk. 1, 1. pkt.«
Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.
- Overskriften til kapitel 4 affattes således:
»Kapitel 4
Statslig koordinering og rådgivning, Tilbudsportalen samt uvildig konsulentordning«
- I § 13, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation«: »i Socialstyrelsen«.
- I § 13 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»Stk. 4. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation skal tilvejebringe de mest specialiserede rådgivningsydelser, herunder relevant materialeproduktion, til kommuner, borgere, skoler m.fl. i forhold til specialundervisning og specialpædagogisk bistand.«
Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.
- § 13, stk. 6, der bliver stk. 7, ophæves.
- I § 13, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »område«: »og på området for den mest specialiserede specialundervisning«.

7. I § 13, stk. 8, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 4«.

8. Efter § 13 a indsættes:

»§ 13 b. Socialstyrelsen skal følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser samt indsamle og formidle viden om effekt af indsatserne på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning, der gives i henhold til lov om folkeskolen eller lov om specialundervisning for voksne.

Stk. 2. For at sikre det fornødne udbud af højt specialiserede tilbud, som er tilpasset udviklingen i målgruppernes behov, på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning kan Socialstyrelsen udmelde målgrupper eller særlige indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommunerne i en eller flere regioner.

Stk. 3. Socialstyrelsen kan på baggrund af afrapporteringer om kommunalbestyrelsernes tilrettelæggelse og organisering af indsatsen i forhold til centralt udmeldte målgrupper og indsatser, jf. stk. 2, anmode kommunalbestyrelserne i en eller flere regioner om at foretage en fornyet behandling af deres tilrettelæggelse og organisering af indsatsen.

Stk. 4. Socialstyrelsen kan i forbindelse med en anmodning efter stk. 3 meddele en kommunebestyrelse eller et regionsråd et midlertidigt pålæg om at opretholde et tilbud, indtil Socialstyrelsen i medfør af § 13 c har truffet afgørelse om pålæg vedrørende det pågældende tilbud eller ophæver det midlertidige pålæg.

Stk. 5. Socialstyrelsens udmelding af målgrupper og indsatser efter stk. 2 og afgørelser på området for den mest specialiserede specialundervisning efter stk. 3 og 4 sker efter forhandling med Undervisningsministeriet.

§ 13 c. For at sikre det fornødne udbud af højt specialiserede tilbud, som er tilpasset udviklingen i målgruppernes be-

hov, på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde kan Socialstyrelsen undtagelsesvis pålægge en kommunalbestyrelse eller et regionsråd at etablere eller fortsat at drive et tilbud eller tilbyde en indsats omfattet af denne lov. Socialstyrelsen kan endvidere undtagelsesvis pålægge en kommune eller en region at videreføre eller forny en driftsaftale med et eksisterende privat tilbud samt at indgå en ny driftsaftale, hvis en eksisterende driftsaftale er opsagt.

Stk. 2. På samme betingelser som i stk. 1 kan Socialstyrelsen undtagelsesvis meddele et pålæg om samling af små tilbud rettet mod samme målgruppe til ét tilbud, hvis Socialstyrelsen vurderer, at tilbuddene ikke hver for sig er fagligt og økonomisk bæredygtige. Kommunerne og regionerne aftaler, hvilken kommune eller region der skal drive det samlede tilbud og herunder overtage et eller flere tilbud efter § 186 a, stk. 1 eller 2. Hvis kommunerne og regionerne ikke inden 4 måneder efter pålægget har indgået aftale om, hvem der skal drive tilbuddet, træffer Socialstyrelsen afgørelse herom. Andre kommuner og regioner kan i den periode, pålægget gælder, ikke oprette nye tilbud i forhold til denne målgruppe uden Socialstyrelsens godkendelse.

Stk. 3. Socialstyrelsen skal i forbindelse med et pålæg efter stk. 1 og 2 pålægge kommunerne i den pågældende region eller landsdel at indgå aftale om finansiering af driften af det tilbud, som pålægget vedrører. Hvis kommunerne ikke inden 4 måneder efter pålægget har indgået aftale om en finansieringsmodel, træffer Socialstyrelsen afgørelse herom.

Stk. 4. Socialstyrelsen kan i forbindelse med et pålæg efter stk. 1 og 2 meddele eller forlænge et midlertidigt pålæg efter § 13 b, stk. 4, indtil aftale eller afgørelse om finansieringsmodel, jf. stk. 3, foreligger.

Stk. 5. Socialstyrelsen fastsætter i forbindelse med en afgørelse om pålæg efter stk. 1 og 2 en frist for, hvor længe pålægget skal gælde. Et pålæg kan højst gælde i 2 år. Socialstyrelsen kan inden fristens udløb træffe afgørelse om at forny pålægget.

Stk. 6. Afgørelse om driftspålæg, herunder eventuel afgørelse om en finansieringsmodel, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 7. Socialstyrelsens afgørelser på området for den mest specialiserede specialundervisning efter denne bestemmelse træffes efter forhandling med Undervisningsministeriet.

Stk. 8. Hvis et pålæg efter stk. 1 eller 2 vedrører et eksisterende tilbud eller etablering af et tilbud omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn, er det en betingelse, at det kompetente socialtilsyn, jf. den nævnte lovs § 2 henholdsvis § 5, har godkendt eller efterfølgende godkender det eller de pågældende tilbud.«

9. I § 149, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 7,« til: »§ 5, stk. 8,«

10. § 174, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Den kommunale, regionale eller private leverandør fastsætter vejledende takster for ydelser og tilbud efter denne lov, jf. dog stk. 3. Taksterne fastsættes på baggrund af samt-

lige budgetterede, direkte og indirekte langsigtede omkostninger ved levering af ydelsen eller drift af tilbuddet.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

11. § 174, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 4. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter regler om takstberegningen, herunder om grundlaget for beregningen, om hvilke ydelser og tilbud efter loven, der er omfattet af stk. 1, samt om, hvornår stk. 1 kan fraviges.«

12. § 186, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»En kommunalbestyrelse kan efter reglerne i denne lov én gang i hver valgperiode overtage regionale tilbud, der er beliggende i kommunen. En kommunalbestyrelse, der ønsker at overtage et regionalt tilbud efter 1. pkt., skal meddele regionsrådet dette senest den 1. januar i valgperiodens 3. år. Overtagelse skal ske senest den 1. januar i valgperiodens 4. år.

Stk. 2. Overtagelse som nævnt i stk. 1 kan dog ske på andre tidspunkter, når overtagelse af regionalt tilbud sker i henhold til § 186 a, stk. 1, efter pålæg i henhold til § 13 c, stk. 2.

Stk. 3. På kommunalbestyrelsens anmodning skal regionsrådet udarbejde et udkast til aftale mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 4-9.

13. Efter § 186 indsættes:

»§ 186 a. En kommunalbestyrelse kan efter Socialstyrelsens udmelding eller anmodning om fornyet behandling efter § 13 b, stk. 2-3, og med Socialstyrelsens godkendelse overtage andre kommuners tilbud og regionale tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på en regions overtagelse af kommunale tilbud og regionale tilbud i andre regioner efter denne lov i henhold til § 13 b, stk. 2-3.

Stk. 3. Ved pålæg om samling af flere små tilbud til ét tilbud efter § 13 c, stk. 2, kan en kommunalbestyrelse overtage andre kommuners tilbud og regionale tilbud efter denne lov.

Stk. 4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på en regions overtagelse af kommunale tilbud og regionale tilbud i andre regioner efter denne lov i henhold til § 13 c, stk. 2.

Stk. 5. Ved overtagelse efter stk. 1-4 finder § 186, stk. 2-9, anvendelse.«

14. I § 190, stk. 4, ændres »Reglerne i § 186, stk. 2 og 4-6,« til: »§ 186, stk. 4 og 6-8,«

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 8. august 2013, som ændret ved § 17 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, § 3 i lov nr. 651 af 12. juni 2013 og § 2 i lov nr. 1462 af 17. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 85 ændres »Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social-, børne- og integrationsministeren«

til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren«.

§ 3

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 28. august 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 13, stk. 2, ændres »Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social-, børne- og integrationsministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter«.

§ 4

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1115 af 23. september 2013, som ændret senest ved lov nr. 167 af 26. februar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 47, stk. 1 og 2, ændres »Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social-, børne- og integrationsministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren«.

Undervisningsministeriet

§ 5

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 16. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 462 af 18. maj 2011, § 4 i lov nr. 418 af 12. maj 2012, og § 5 i lov nr. 1610 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 2, ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold«.

Beskæftigelsesministeriet

§ 6

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 12. september 2013, som ændret ved lov nr. 1458 af 17. december 2013 og § 1 i lov nr. 1610 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 82 a, stk. 6, udgår », om regnskab og revision«, og som 2. pkt., indsættes: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren efter dennes forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om regnskab og revision vedrørende bidrag efter stk. 1-5.«

§ 7

I lov nr. 1374 af 23. december 2012 om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres

dagpengeret, som ændret ved § 14 i lov nr. 493 af 21. maj 2013, § 1 i lov nr. 790 af 28. juni 2013 og § 13 i lov nr. 1610 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 23, stk. 4, ændres »Beskæftigelsesministeren fastsætter« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren«.

Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter

§ 8

I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 21. august 2013, som ændret ved § 1, nr. 9, i lov nr. 123 af 23. februar 2011 og lov nr. 1609 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 64, stk. 1, 6. pkt., og i § 75, 2. pkt., ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold«.

2. § 185 c, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»En beliggenhedskommune kan efter reglerne i denne lov én gang i hver valgperiode overtage regionale almene ældreboliger til betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. En kommunalbestyrelse, der ønsker at overtage almene ældreboliger efter 1. pkt., skal meddele regionsrådet dette senest den 1. januar i valgperiodens 3. år. Overtagelse skal ske senest den 1. januar i valgperiodens 4. år.

Stk. 2. På beliggenhedskommunens anmodning skal regionsrådet udarbejde et udkast til aftale mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

§ 9

I lov om boliger for ældre og personer med handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 666 af 17. juni 2010, som ændret ved § 24 i lov nr. 493 af 21. maj 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 33, 2. pkt., ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold«.

§ 10

I lov om friplejeboliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 17. august 2011, som ændret ved § 24 i lov nr. 326 af 11. april 2012, § 2 i lov nr. 1097 af 28. november 2012 og § 23 i lov nr. 493 af 21. maj 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 19, stk. 4, 4. pkt., ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold«.

§ 11

I lov nr. 495 af 21. maj 2013 om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Kriminalpræventive sociale indsatser), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 1, ophæves.
2. I § 3, stk. 2, udgår »1 og«.

*Ikrafttræden***§ 12**

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 10-11, træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 3. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 5.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund for lovforslaget
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Styrket vidensopbygning og bedre samarbejde vedrørende det mest specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Overvejelser
 - 3.1.3. Den foreslåede ordning - National Koordinationsstruktur
 - 3.1.3.1. Overvågning
 - 3.1.3.2. Central udmelding
 - 3.1.3.3. Anmodning om fornyet behandling
 - 3.1.3.4. Driftspålæg
 - 3.2. Øget synergi på området for den mest specialiserede specialundervisning
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Længere planlægningshorisont for de regionale tilbud
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Revision af takstreglerne på det sociale område
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.1.1. Kommunale tilbud
 - 3.4.1.2. Regionale tilbud
 - 3.4.1.3. Private tilbud
 - 3.4.2. Overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.5. Ændring af hjemmel for udstedelse af regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget udmønter dele af aftalen om en kvalificeret indsats for grupper med særlige behov som regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti indgik den 13. november 2013.

Aftalen indebærer, at staten skal spille en større rolle i at sikre, at der ikke sker en uhensigtsmæssig afspecialisering på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde. Aftalen indebærer, at der skal skabes bedre incitamentter til at udbyde de mest specialiserede tilbud.

Aftalen indebærer etablering af en ny dialogbaseret national koordinationsstruktur og vidensopbygning på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde, som forankres i Socialstyrelsen.

Lovforslaget har følgende hovedelementer:

- Socialstyrelsen skal følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser. Overvågningsfunktionen skal gradvist skabe et nationalt overblik over de mest specialiserede målgrupper, tilbud og indsatser.
- Socialstyrelsen får kompetence til at udmelde målgrupper eller særlige indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommunerne og regionerne for at sikre og videreudvikle den mest specialiserede indsats. Kommunalbestyrelserne skal i forbindelse med de årlige rammedegørelser forholde sig til disse centrale udmeldinger
- Socialstyrelsen får beføjelse til på baggrund af afrapporteringerne fra kommunalbestyrelserne i hver region at anmode kommunalbestyrelserne i en eller flere regioner om at foretage en fornyet behandling af deres tilrettelæggelse og organisering af indsatsen i forhold til de centralt udmeldte målgrupper og indsatser.

- Socialstyrelsen får desuden beføjelse til at meddele driftspålæg. Et driftspålæg indebærer, at en kommune eller region pålægges et driftsansvar, og tilbudsstrukturen på et område dermed fastlægges af Socialstyrelsen. Beføjelsen forudsættes kun anvendt undtagelsesvist i helt særlige tilfælde. Driftspålæg skal ledsages af en aftale mellem relevante kommunalbestyrelser om en finansieringsordning for tilbuddet. Socialstyrelsen kan i sidste ende træffe afgørelse om en finansieringsmodel. Et pålæg kan højst gælde i 2 år.
- I forhold til området for den mest specialiserede specialundervisning deles kompetencen mellem Socialstyrelsen og Undervisningsministeriet.
- Den første centrale udmelding foretages 1. november 2014. Koordinationstrukturen skal udvikles løbende og være fuldt implementeret den 1. juli 2015.
- Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) i Socialstyrelsen skal tilvejebringe de specialrådgivningsydelser, der gives i henhold til lov om folkeskolen eller lov om specialundervisning for voksne, og i dag hører under de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud. Det skal ske gennem leverandørnetværk, så der fortsat er tilknytning til praksis. VISO får ligeledes ansvaret for koordination af vidensudvikling om den mest specialiserede indsats på området.
- Beliggenhedskommunernes muligheder for at overtage regionale tilbud justeres, så det kun kan ske én gang i hver valgperiode.
- Revision af takstreglerne på det sociale område, så der indføres mulighed for at finansiere tilbud gennem fleksible aftaleformer.

2. Baggrund for lovforslaget

Baggrunden for lovforslaget er evalueringen af kommunalreformen.

Regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) nedsatte den 9. februar 2012 et udvalg til at evaluere kommunalreformen. Udvalget blev nedsat med repræsentanter for Økonomi- og Indenrigsministeriet (formand), Finansministeriet, Skatteministeriet, KL og Danske Regioner. Formålet med evalueringen var at undersøge mulighederne for bedre at understøtte en effektiv og moderne offentlig sektor, der leverer ydelser af høj kvalitet og er rustet til fremtidens udfordringer.

Resultaterne af udvalgets arbejde fremgår af rapporten Evaluering af kommunalreformen fra marts 2013. Udvalget har foretaget en vurdering af den nuværende opgavefordeling mellem kommuner, regioner og stat samt overvejet relevante justeringer af opgavefordelingen. Udvalget har desuden vurderet eksisterende samarbejdsstrukturer og redskaber til koordination og styring i den offentlige sektor samt overvejet mulige justeringer heraf. Vurderingen har taget afsæt i en analyse af relevante snitflader og udfordringer inden for fire udvalgte områder, herunder det specialiserede socialområde og det specialiserede undervisningsområde.

Regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti), Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti indgik på den baggrund den 26. juni 2013 en aftale om Rammer for justering af kommunalreformen, der baserer sig på regeringens udspil Bedre kvalitet og samarbejde af 1. juni 2013. Der er enighed om at gennemføre en række initiativer til justering af kommunalreformen fra 2007. Initiativerne skal bidrage til en smidigere og mere effektiv offentlig sektor med et tættere og mere velfungerende samarbejde mellem kommuner, regioner og stat. Borgere og virksomheder skal i højere grad opleve en sammenhængende offentlig sektor med gnidningsfrie overgange mellem myndighederne.

Den 13. november 2013 indgik Regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti aftale om en kvalificeret indsats for grupper med særlige behov, som bidrager til at udmønte rammeaftalen om justering af kommunalreformen på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde.

Dette lovforslag bidrager til at udmønte aftalen af 13. november 2013 om en kvalificeret indsats for grupper med særlige behov.

De foreslåede ændringer skal understøtte:

- Styrket kvalitet og samarbejde på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning.
- Det fornødne udbud af tilbud til de mest specialiserede målgrupper. Hermed understøttes kommunernes anvendelse af tilbuddene.
- At tilbuddene udvikles dynamisk i takt med, at behovene ændrer sig.
- En samlet koordination af specialrådgivningen og vidensudviklingen på området for den mest specialiserede specialundervisning.
- Større sikkerhed for regionale tilbuds fremtidig placering og dermed et bedre grundlag for planlægning og investeringer.
- Incitament til effektiv drift, gennemsigtighed og sammenlignelighed på tværs af private og kommunale og regionale tilbud samt understøtte udbuddet af særligt specialiserede tilbud.

De lovændringer, der foreslås i dette lovforslag medfører konsekvensændringer i lov om almene boliger m.v. og bekendtgørelse om anvisning af statsrefusion, statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision på det sociale og beskæftigelsesmæssige område og en række andre love. I forlængelse af ressortomlægningen mellem ministerierne ved Kgl. Resolution af 3. oktober 2011 foreslås en ændring af hjemlen for udstedelse af bekendtgørelsen, så det bliver ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold, der efter forhandling med beskæftigelsesministeren er ansvarlig for udstedelsen af regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen.

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold vil følge udviklingen af den nationale koordinationsstruktur i tre år efter den første udmelding 1. november 2014.

3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder følgende hovedtemaer:

- Styrket vidensopbygning og bedre samarbejde vedrørende det mest specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning
- Øget synergi på området for den mest specialiserede specialundervisning
- Længere planlægningshorisont for de regionale tilbud
- Revision af takstreglerne på det sociale område
- Ændring af hjemmel for regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen

3.1 Styrket vidensopbygning og bedre samarbejde vedrørende det mest specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning

3.1.1. Gældende ret

I forbindelse med kommunalreformen fik kommunerne på det sociale område hele forsyningsansvaret i forhold til borgerne. Samtidig fik regionerne forsyningspligten i forhold til kommunerne for så vidt angår de specialiserede sociale tilbud, som før lå under amterne.

Det følger således af lov om social service § 4, at kommunerne skal sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter denne lov. En kommunalbestyrelse kan opfylde sit forsyningsansvar ved selv at oprette og drive egne tilbud, eller ved at indgå aftaler om brug af andre kommuner og regioners tilbud samt private tilbud.

Det følger videre af lov om social service § 5, stk. 1, at regionsrådet, hvis kommunerne ønsker det, skal etablere og drive en række specialiserede sociale tilbud. Omfanget af regionernes forsyningsforpligtelse fastlægges i de årlige rammeaftaler mellem kommunalbestyrelserne i regionen og regionsrådet.

En tilsvarende ordning blev etableret på specialundervisningsområdet, hvor regionerne dog fik forsyningsansvaret for de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud, som varetager opgaver vedrørende undervisning og specialrådgivning.

3.1.2. Overvejelser

Den ændrede ansvars- og opgavefordeling betød at kommunerne blev borgernes indgang til både social- og specialundervisningsområdet. Det skulle skabe helhed og sammenhæng for borgeren og afhjælpe problemstillinger vedrørende uklart ansvar, gråzoner og kassetænkning.

Reformens entydige placering af ansvaret i kommunen understøttede, at opgaverne i højere grad løses i nærmiljøet og

i tæt samspil med de almindelige tilbud. Den enkelte kommune kan dog ikke selv drive specialiserede tilbud og indsatser, som imødekommer alle behov. Der er indsatser, som kræver særlige kompetencer på et højt fagligt niveau, der ikke altid kan være til stede i enhver kommune. Kommunalreformen indebar derfor, at kommunerne skulle samarbejde med andre kommuner, regioner og private udbydere af tilbud om at levere de mest specialiserede tilbud til borgerne.

Evalueringen af kommunalreformen har vist, at kommunerne i stigende grad prioriterer at yde sociale tilbud til borgerne med meget komplekse problemer eller sjældne funktionsnedsættelser i eget lokalområde i stedet for at benytte specialiserede tilbud i regioner og andre kommuner. Det kan der være væsentlige årsager til, ikke mindst hensynet til at borgeren kommer tættere på sin familie og netværk. Det ændrer dog ikke på, at borgeren fortsat skal have den rette indsats.

Evalueringen har endvidere peget på, at der mangler et nationalt overblik over specialiseret viden og udbuddet af de mest specialiserede tilbud. Samtidig har udviklingen givet grundlag for bekymring for, om der fremover vil være en tilstrækkelig specialiseret viden og kompetencer på det sociale område, som kan understøtte, at borgerne får tilstrækkeligt specialiserede indsatser tilpasset deres komplekse behov.

På specialundervisningsområdet er udviklingen – allerede før kommunalreformen – gået i retning af at faldende elevtal på de lands- og landsdelsdækkende tilbud, som drives af regionerne. Det skyldes bl.a. målsætningerne om øget inklusion og den teknologiske udvikling på området. Det giver bekymring for, om specialiserede undervisningstilbud fortsat vil være til rådighed for den lille gruppe af elever med komplicerede og sammensatte vanskeligheder, som har behov for det.

Evalueringen af kommunalreformen har således identificeret et behov for øget national overvågning og koordinationsbehov på tværs af kommuner og regioner i forhold til at understøtte det nødvendige udbud af tilbud og indsatser på de mest specialiserede områder med små eller særlige komplekse målgrupper.

3.1.3. Den foreslåede ordning - National koordinationsstruktur

Det foreslås, at staten gennem en styrket faglig planlægning skal spille en større rolle i at sikre, at der ikke sker en uhenigtsmæssig afspecialisering på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde.

For at styrke opbygning af viden og bedre samarbejde på tværs af kommuner og regioner foreslås det således, at der etableres en ny dialogbaseret national koordinationsstruktur og vidensopbygning, som forankres i Socialstyrelsen. I forhold til specialundervisningsområdet deles kompetencen mellem Socialstyrelsen og Undervisningsministeriet.

Med forslaget får Socialstyrelsen kompetence til at udmelde målgrupper og særlige indsatser, hvor det vurderes at der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommuner og regioner for at sikre og videreudvikle den mest specialiserede indsats.

Det foreslås, at Socialstyrelsen får reaktionsmuligheder, som indebærer at styrelsen kan anmode kommunalbestyrelserne i hver region om, at foretage en fornyet behandling af deres tilrettelæggelse og organisering af indsatsen i forhold til de centralt udmeldte målgrupper og indsatser.

Det foreslås endvidere, at Socialstyrelsen får beføjelse til at meddele driftspålæg og dermed pålægge en kommune eller region et driftsansvar, og fastlægge tilbudsstrukturen på et område. Beføjelsen forudsættes kun anvendt undtagelsesvist i helt særlige tilfælde. Driftspålægget vil skulle ledsages af en aftale mellem relevante kommunalbestyrelser om en finansieringsordning for tilbuddet. Endelig foreslås det, at Socialstyrelsen i sidste ende kan træffe afgørelse om en finansieringsmodel.

Elementerne i koordinationsstrukturen uddybes nærmere nedefor under afsnit 3.1.3.1 – 3.1.3.4.

Koordinationsstrukturen skal løbende udvikles og være fuldt implementeret den 1. juli 2015.

Forslaget om den nationale koordinationsstruktur forventes at medføre styrket kvalitet og samarbejde på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde. Koordinationsstrukturen skal bidrage til, at der er det fornødne udbud af tilbud til målgrupper med de mest specialiserede behov. Hermed understøttes kommunernes anvendelse af tilbuddene, samt at tilbuddene udvikles dynamisk i takt med, at behovene ændrer sig.

3.1.3.1 Overvågning

Med henblik på gradvist at skabe et nationalt overblik over viden og indsatser på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde foreslås det, at Socialstyrelsen skal opbygge en overvågningsfunktion. Overvågningsfunktionen skal følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser. Socialstyrelsen skal i den forbindelse bl.a. tage udgangspunkt i målgruppebeskrivelser omtalt i rapporten fra underarbejdsgruppen om evaluering af kommunalreformen på socialområdet samt af de specialiserede undervisningstilbud.

Med forslaget omfattes de mest specialiserede målgrupper af den nationale koordinationsstruktur. Der er ikke nogen fast definition på, hvilke målgrupper der er de mest specialiserede. De konkret omfattede målgrupper kan derfor udvikle sig over tid. Der kan opstå behov for specialviden for nye målgrupper. På samme vis kan der være indsatser, som i dag er forbeholdt meget små målgrupper, hvor specialviden om nogle år vil være blevet til almen viden og udbredt til lokale indsatser.

Socialstyrelsen vil løbende fastlægge målgrupperne ud fra to kriterier, hvoraf mindst ét skal være opfyldt:

- Målgrupper der er meget små, og hvor der er meget begrænset underlag for at opbygge specialiseret viden
- Målgrupper, hvor der er kompleksitet i målgruppernes problemstilling eller en flerhed af problemstillinger, som kræver faglig specialviden, herunder tværfaglig viden

Det vil ikke være en forudsætning for at blive omfattet af den nationale koordinationsstruktur, at der er tale om målgrupper, hvor der er snitflader mellem sundheds- social eller specialundervisningsområdet. Overvågningsfunktionen skal bidrage til løbende at fastlægge, hvilke målgrupper og indsatser der skal omfattes af den nationale koordinationsstruktur.

Socialstyrelsen vil, med den beføjelse styrelsen får med forslaget og i overensstemmelse med aftale om kvalificeret indsats for grupper med særlige behov udarbejde vejledende, faglige forløbsbeskrivelser på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning. Forløbsbeskrivelserne vil blive udarbejdet, når Socialstyrelsen vurderer, at der er behov for det, og at der er tilstrækkelig sikker viden om den specialiserede indsats på et område. Forløbsbeskrivelserne vil blive udviklet og revideret over tid i takt med, at Socialstyrelsen får opbygget viden om målgrupper og indsatser.

Forløbsbeskrivelserne vil ikke forpligte den enkelte kommune i forhold til visitation og fastsættelse af serviceniveauer eller organisering af opgaven mellem kommuner og regioner. Disse forhold skal fortsat afklares lokalt, herunder bl.a. i regi af sundheds- og rammeaftaler, med mulighed for hensyntagen til lokale strukturer m.v. ligesom borgeren ikke vil kunne støtte ret på dem i sin sag. Baggrunden for dette er bl.a., at det skal være muligt for kommunerne at tilpasse indsatsen i den enkelte sag afhængigt af borgerens behov.

3.1.3.2. Central udmelding

For at sikre forsyningen af egnede tilbud på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning foreslås, at Socialstyrelsen får kompetence til at udmelde målgrupper og særlige indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommunerne i en region eller flere regioner.

Det forudsættes, at Socialstyrelsen tager afsæt i en løbende faglig dialog med kommuner, regioner og bruger- og interesseorganisationer, som har kendskab til lokale, regionale og landsdækkende behov. Det forudsættes således, at der foretages en høring af relevante brugerorganisationer m.v. Det forudsættes videre, at udmeldingerne drøftes med et fagligt råd, der sammensættes af repræsentanter fra Socialstyrelsen, Undervisningsministeriet, KL, Danske Regioner, udvalgte eksperter samt evt. andre ministerier.

Det vil med forslaget være Socialstyrelsen der - efter en samlet vurdering af løbende input fra samarbejdspartnere,

høringssvar og drøftelse i det faglige råd - træffer den endelige afgørelse af, om der er behov for at komme med en central udmelding på et område. En central udmelding vil både kunne være regional eller landsdækkende. I sidstnævnte tilfælde kan der stilles krav om, at der skal ske en koordinering på tværs af regioner.

Det forudsættes, at de centrale udmeldinger som udgangspunkt følger kadencerne i rammeaftalesamarbejdet på det sociale område. Der fastlægges dog ikke krav til hyppigheden af centrale udmeldinger, herunder at de skal være årlige.

Socialstyrelsen foretager den første centrale udmelding den 1. november 2014, som vil omfatte følgende målgrupper: "mennesker med kompleks erhvervet hjerneskade" og området for den mest specialiserede specialundervisning. Herudover vil "mennesker med svær spiseforstyrrelse" være blandt de næste målgrupper, der omfattes af en central udmelding.

3.1.3.3. Anmodning om fornyet behandling

Det er som udgangspunkt op til kommunalbestyrelserne i hver region selv at beslutte, hvordan de vil tilrettelægge og organisere indsatsen i forhold til de udmeldte målgrupper og indsatser. Det er hensigten at fastsætte i den eksisterende rammeaftalebekendtgørelse (udstedt i medfør af lov om social service § 6, stk.4), at kommunalbestyrelserne i hver region skal behandle den centrale udmelding i det eksisterende rammeaftale-regi. Kommunalebestyrelserne vil herefter skulle træffe politisk beslutning samt afrapportere på deres tilrettelæggelse af indsatsen under et nyt særskilt punkt i forbindelse med fastlæggelse af udviklingsstrategien, som indgår i rammeaftalen.

Udgangspunktet for Socialstyrelsens behandling af kommunalbestyrelsernes afrapporteringer vil være en dialogbaseret tilbagemelding.

Det foreslås dog, at Socialstyrelsen gives en reaktionsmulighed, der vil gøre det muligt at tilbagevise og dermed påvirke kommunernes løsningsforslag, hvis de ikke vurderes at være fagligt tilstrækkelige.

Beføjelsen indebærer, at Socialstyrelsen kan anmode kommunalbestyrelserne i en eller flere regioner om, at foretage en fornyet behandling af deres tilrettelæggelse og organisering af indsatsen i forhold til centralt udmeldte målgrupper og indsatser. En sådan mulighed vil kun skulle tages i anvendelse, hvis dialogen med kommunalbestyrelsen ikke i sig selv sikrer en tilstrækkelig løsning.

Socialstyrelsen vil skulle gå i dialog med kommunalbestyrelserne i en eller flere regioner om, hvad den fornyede behandling og afrapportering skal fokusere på, herunder om der er behov for koordinering på tværs af flere regioner.

3.1.3.4. Driftspålæg

For at sikre konkrete højt specialiserede faglige miljøer gennem central planlægning, hvis opgaven ikke løftes på anden vis, foreslås det, at Socialstyrelsen gives beføjelse til at placere et driftsansvar.

Det foreslås, at Socialstyrelsen undtagelsesvis kan meddele et driftspålæg, hvis styrelsen finder, at løsningsforslag fra kommunalbestyrelserne i en region efter fornyet afrapportering fortsat ikke er tilstrækkelige til at sikre den nødvendige opretholdelse og videreudvikling af den mest specialiserede indsats. Et driftspålæg indebærer, at en kommune eller region pålægges et driftsansvar for at opretholde eller videreføre et tilbud, og tilbudsstrukturen på området fastlægges dermed af Socialstyrelsen.

Et driftspålæg er en indgribende foranstaltning, som kun forudsættes anvendt undtagelsesvist i helt særlige tilfælde:

- Hvor Socialstyrelsen identificerer et behov for en særlig indsats, der ikke bliver løftet, og der derfor er behov for at oprette et nyt tilbud eller en ny indsats.
- Hvor et konkret tilbud, som løfter en helt særlig indsats, der ikke kan løftes på anden vis, er lukningstruet.
- Hvor der er en række små tilbud til en målgruppe, som hver for sig ikke er fagligt bæredygtige. Her kan en kommune eller region pålægges at samle tilbuddene med henblik på en konsolidering. I disse tilfælde vil andre kommuner og regioner i den periode, pålægget løber, ikke kunne oprette nye tilbud i forhold til denne bestemte målgruppe uden først at have henvendt sig til Socialstyrelsen og fået deres godkendelse hertil.

Beføjelsen vil betyde, at kommunerne får et klart incitament til selv i forbindelse med den dialogbaserede tilbagemelding at finde lokale løsninger, der sikrer udbuddet af de mest specialiserede tilbud.

Driftspålæg vil kun kunne meddeles til offentlige driftsherter og omfatter således ikke private tilbud. Dog kan en kommune eller en region efter forslaget pålægges at opretholde eller forny en driftsaftale med et eksisterende privat tilbud samt at indgå en ny driftsaftale i fald en eksisterende er opsagt. Socialstyrelsen skal være opmærksom på om videreførelsen kan ske på rimelige vilkår.

Det foreslås videre, at et driftspålæg vil skulle ledsages af en aftale mellem relevante kommunalbestyrelser om en finansieringsordning for tilbuddet, samt at Socialstyrelsen i sidste ende vil kunne træffe afgørelse om en finansieringsmodel.

For at sikre en dynamisk udvikling og fleksibilitet i tilbudsstrukturen foreslås det, at Socialstyrelsen skal genoverveje driftspålæg efter en periode. Socialstyrelsen fastsætter i forbindelse med at driftspålæg meddeles, en frist for, hvor længe pålægget skal gælde før end det tages op til genovervejelse. Fristen sættes under hensyntagen til udviklingen på det konkrete område. Et pålæg kan dog maksimalt gælde i 2 år.

3.2. Øget synergi på området for den mest specialiserede specialundervisning

3.2.1. Gældende ret

De gældende regler om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation – VISO følger af lov om social service § 13.

VISO blev oprettet i forbindelse med kommunalreformen, og er en del af Socialstyrelsen, som hører under Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold.

VISO består af en specialrådgivnings- og udredningsfunktion samt en vidensfunktion.

Formålet med VISO er først og fremmest at være en stærk støttefunktion for kommuner og borgere i de mest specialiserede og komplicerede sager på det sociale område og området for specialundervisning og specialpædagogisk bistand.

VISO bistår således kommuner, regionale tilbud og borgere med gratis vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager på det sociale område, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune. Tilsvarende yder VISO gratis vejledende specialrådgivning til kommuner, regioner, skoler og institutioner m.v. samt borgere om specialundervisning og specialpædagogisk bistand.

VISO tilbyder endvidere kommuner og borgere gratis vejledende udredning i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud. Henvendelse om udredning skal i alle tilfælde ske via kommunen. Tilsvarende ydes gratis bistand til kommunens udredning vedrørende specialundervisning og specialpædagogisk bistand.

VISOs specialrådgivningsydelser varetages af et landsdækkende netværk af specialister, som er placeret decentralt, idet de er ansat i kommuner, regioner eller i private tilbud.

Endelig skal VISO på socialområdet sikre en sammenhængende og helhedsorienteret vidensindsamling, vidensudvikling, vidensbearbejdning og vidensformidling til kommuner og tilbud.

Efter gældende regler i folkeskolelovens § 20, stk. 3 og lov om specialundervisning for voksne § 1, stk. 2, 1. pkt. drives de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud af regionerne. Regionerne fik ansvaret for at videreføre og udvikle de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud for børn og voksne i forbindelse med kommunalreformen.

Disse specialrådgivningsydelser er dækket af objektiv finansiering i henhold til Socialministeriets bekendtgørelse nr. 781 af 6. juli 2006 om principper for kommunernes finansiering af de mest specialiserede lands- eller landsdelsdækkende tilbud.

3.2.2. Overvejelser og den foreslåede ordning

På specialundervisningsområdet er udviklingen – allerede før kommunalreformen – gået i retning af et faldende elevtal på de lands- og landsdelsdækkende tilbud. Det skyldes bl.a. målsætningerne om øget inklusion og den teknologiske udvikling på området. Det giver bekymring for, om specialiserede undervisningstilbud fortsat vil være til rådighed for den lille gruppe af elever med komplicerede og sammensatte vanskeligheder, som har behov for det.

Evalueringen af kommunalreformen pegede på, at der i takt med den øgede inklusion er opstået et øget behov for rådgivning og efteruddannelsestilbud til lokalt niveau. Evalueringen identificerede i denne forbindelse en række udfordringer med den nuværende organisering af området. Der blev blandt andet peget på, at der ikke er en klar ansvarsdeling mellem VISO og de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud i forhold til specialrådgivningen, der ydes i henhold til lov om social service.

Den samtidig gennemførte kortlægning indikerede, at videreudvikling af de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud i vid udstrækning sker på tilbuddenes eget initiativ.

Der er således behov for at styrke vidensudvikling og vidensmiljøer for at understøtte fastholdelse, udvikling og udbredelse af den mest specialiserede viden og for at sikre, at der fortsat er specialiserede undervisningstilbud til den lille gruppe af elever med komplicerede og sammensatte vanskeligheder.

For at sikre en samlet koordination af specialrådgivningen og vidensudvikling på området for den mest specialiserede specialundervisning foreslås, at VISO i Socialstyrelsen overtager ansvaret for at tilvejebringe de specialrådgivningsydelser, der gives i henhold til lov om folkeskolen eller lov om specialundervisning for voksne, og i dag hører under de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud.

Socialministeriets bekendtgørelse nr. 781 af 6. juli 2006 om principper for kommunernes finansiering af de mest specialiserede lands- eller landsdelsdækkende tilbud omfatter følgende tilbud:

- Center for døvblindhed og høretab
- Center for Høretab
- Synscenter Refsnæs
- Kolonien Filadelfia
- Institut for Blinde og Svagsynede
- Børneklubben
- Center for Døve

Disse tilbud har hidtil varetaget en overvejende del af rådgivnings- og vidensfunktionerne på det mest specialiserede undervisningsområde.

Specialrådgivningsfunktionerne omfatter bl.a. udredning, kurser, rådgivning, vejledning og supervision af professionelle i kommunerne og regioner samt lærere og PPR-konsu-

lenter, rådgivning af borgerne og pårørende, kurser for børn, unge, deres forældre og udvikling af undervisningsmaterialer. Rådgivningsfunktionerne er bredere end VISO's nuværende rådgivning på social- og specialundervisningsområdet.

Der vil april 2014 blive gennemført en afdækning, som har til formål at sikre et tilstrækkeligt oplyst grundlag for VISO's overtagelse af ansvaret for tilvejebringelse af specialrådgivning, koordinering og vidensudvikling om den mest specialiserede indsats på området.

Specialrådgivningen supplerer blandt andet syns- og kommunikationscentrenes virksomhed.

Med forslaget skal VISO i Socialstyrelsen – og dermed staten - sørge for at tilvejebringe en samlet koordination af specialrådgivning og videreudvikling på området for den mest specialiserede specialundervisning.

Målgrupperne for de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbudsrådgivningsydelser er børn, unge og voksne med synshandicap hørehandicap og epilepsi samt førskolebørn med svære kommunikative, sociale, udviklingsmæssige eller motoriske vanskeligheder

Ydelserne skal tilvejebringes gennem et leverandørnetværk, så der fortsat er en tilknytning til praksis. Kommuner, borgere i målgruppen m.v. vil fortsat kunne henvende sig direkte til leverandørnetværket på området, og skal således ikke først visiteres af VISO. Omfanget af og indholdet i disse ydelser vil blive reguleret i kontrakter, som VISO i Socialstyrelsen indgår med de enkelte leverandører.

Opgaven indebærer også en ny rolle for VISO med at koordinere vidensudvikling omkring indsatsen på den mest specialiserede del af specialundervisningsområdet. Samtidig styrkes VISOs kobling til det faglige miljø på specialundervisningsområdet.

Det foreslås endvidere at VISO skal sørge for at tilvejebringe relevant materialeproduktion. Det drejer sig om de typer af undervisnings-, informations- og vejledningsmaterialer m.v. som i dag produceres på de to materialecentraler ved henholdsvis Synscenter Refsnæs og Center for Døvblindhed og Høretab, der drives efter folkeskoleloven og lov om specialundervisning for voksne, og som er dækket af objektiv finansiering.

Samlingen af specialrådgivning på undervisningsområdet i VISO skal sammen med den nationale koordinationsstruktur understøtte fastholdelse, udvikling og udbredelse af den mest specialiserede viden.

3.3 Længere planlægningshorisont for de regionale tilbud

3.3.1. Gældende ret

Efter gældende regler i lov om social service § 186 kan kommunalbestyrelsen en gang om året overtage regionale sociale tilbud, der er beliggende i kommunen.

Ordningen blev indført samtidig med kommunalreformen, hvor en række amtslige sociale tilbud overgik til regionerne. Kommunerne har vist stor interesse for at drive de tidligere amtslige tilbud. Regionerne driver således i dag kun ca. 5 pct. af de eksisterende sociale tilbud.

3.3.2. Overvejelser og den foreslåede ordning

Da de regionale tilbud hvert år kan overtages af beliggenhedskommunen, kan regionerne ikke vide sig sikre på tidsperspektivet for varetagelsen af driftsopgaven. Det kan begrænse mulighederne for langsigtet planlægning af drift og udvikling.

Det foreslås på den baggrund, at beliggenhedskommunernes mulighed for at overtage regionale sociale tilbud begrænses tidsmæssigt, så kommunalbestyrelserne fremover kun har mulighed for at overtage tilbud hvert fjerde år, det vil sige en gang i hver valgperiode.

Overtagelse af et tilbud skal drøftes i forbindelse med de årlige rammeaftaler, og overtagne tilbud skal stå til rådighed for de øvrige kommuner i det omfang, det fastlægges i rammeaftalen.

Ændringen skal give de regionale tilbud større sikkerhed for fremtidig placering og dermed et bedre grundlag for planlægning af investeringer.

Med forslaget fastlægges regler om, at en kommunalbestyrelse senest den 1. januar i valgperiodens 3. år skal have meddelt regionen, at den ønsker at overtage et regionalt tilbud, og at overtagelsen senest skal være gennemført den 1. januar i valgperiodens 4. år.

Det foreslås at den første periode starter 1. juli 2014, hvor lovgivningen træder i kraft. 2014 er første år i den aktuelle kommunale valgperiode, som udløbet med udgangen af 2017. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, hvis en ny kommunalbestyrelse skal starte med at tage stilling til overtagelse af regionale tilbud, ligesom det heller ikke findes hensigtsmæssigt, hvis overtagelsen sker i kommunalbestyrelsens sidste år i valgperioden. Da lovændringen træder i kraft i midten af det første år i en ny valgperiode, vil det ikke være muligt med en fire års "fredningsperiode" første gang efter lovens ikrafttræden. Det vil betyde, at den første "fredningsperiode" kun bliver på 1½ år regnet for lovens ikrafttræden, idet en kommunalbestyrelse senest skal give besked til en region den 1. januar 2016 om, at den ønsker at overtage et regionalt tilbud. Overdragelsen skal herefter ske senest den 31. december 2016.

Forslaget medfører konsekvensændringer i lov om almene boliger m.v. § 185 c, stk. 1.

Undervisningsministeren har den 27. februar 2014 fremsat et forslag til lov om kommunernes overtagelse af de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud (lovforslag nr. L 151 af 27. februar 2014, Folketinget 2013-14). Lovforslaget indeholder forslag om samme ordning i for-

hold til de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende specialundervisningstilbud.

3.4 Revision af takstreglerne på det sociale område

3.4.1. Gældende ret

3.4.1.1. Kommunale tilbud

I forbindelse med kommunalreformen blev hovedparten af de kommunalt drevne tilbud omfattet af regler for prisfastsættelse gennem omkostningsbaserede takster. De nærmere bestemmelser er fastsat i bekendtgørelse nr. 683 af 20. juni 2007 om omkostningsbaserede takster for kommunale tilbud. Taksterne fastsættes med udgangspunkt i det enkelte tilbuds gennemsnitlige langsigtede omkostninger. I takstberegningen indgår:

- Direkte og indirekte driftsomkostninger, herunder løn, udvikling og uddannelse, bygnings- og lokaleomkostninger samt forrentning af kapital m.v.
- En andel af kommunens centrale ledelse og administration.
- Indtægter fra salg af producerede ydelser.
- Brugerbetaling for valgfri ydelser.
- Indregning af evt. over- eller underskud fra tidligere år efter nærmere retningslinjer fra kommunalbestyrelsen.

Over- og underskud vedrørende tilbud omfattet af takstberegningen opgøres med udgangspunkt i regnskabet som forskellen mellem bogførte indtægter og omkostninger, dvs. at over- og underskuddet opgøres efter omkostningsbaserede principper, selv om kommunernes budgetter og regnskaber i udgangspunktet er udgiftsbaserede. Et over- og underskud skal indregnes i taksten i form af tillæg til eller reduktion af taksten for det enkelte tilbud eller typen af tilbud, dog sådan, at et eventuelt underskud indregnes i taksten, senest to år efter at det er opstået. I praksis betyder reglerne, at et overskud alt andet lige medfører et underskud i det år, hvor det anvendes, da omkostningerne øges uden en tilsvarende forhøjelse af indtægterne.

Taksterne skal fastsættes for det enkelte tilbud eller for typer af tilbud, forstået som tilbud rettet mod samme målgruppe, hvor indhold og omfang i tilbuddet har en sammenlignelig karakter. Hvis der er fastsat en fælles takst for en type tilbud, kan kommunen subsidiere taksterne for tilbud omfattet af den fælles takst. Det betyder, at f.eks. et underskud vedrørende én institution omfattet af den fælles takst skal indregnes i den fælles takst, og at den fælles takst dermed hæves for alle de omfattede tilbud. Underskuddet kan derimod ikke dækkes ved at forhøje taksterne på andre tilbudstyper. I praksis anvendes denne mulighed for substitution på tværs af tilbud af samme type dog kun i beskedent omfang.

3.4.1.2. Regionale tilbud

Reglerne for takstberegning på regionale tilbud på social- og specialundervisningsområdet fremgår af regionernes budget- og regnskabssystem. Regelsættet svarer overordnet set til reglerne for kommunale tilbud, jf. ovenfor. Hertil kommer,

at det fremgår af lov om regionernes finansiering, at drift af institutioner på social- og specialundervisningsområdet er et særskilt område, som skal holdes adskilt fra de øvrige regionale ansvarsområder (sundhed og udvikling). Driften af regionernes tilbud skal, ligesom de kommunale tilbud, være fuldt ud dækket af kommunernes takstbetaling og må ikke medføre indtægter eller udgifter for regionerne.

Over- og underskud vedrørende tidligere år betragtes som henholdsvis indtægter og omkostninger. Det betyder, at overskud kan overføres til efterfølgende år, og der kan afholdes tilsvarende omkostninger uden, at taksterne skal ændres. Vedvarende overskud vil på sigt betyde, at taksterne skal nedsættes, men der er ikke regler for, hvornår det skal ske. Tilsvarende kan underskud overføres, og der kan afholdes tilsvarende lavere omkostninger. Ved underskud i et år gælder det i modsætning til ved overskud, at dette skal udlignes senest efter to år.

Over- og underskud opgøres med udgangspunkt i regnskabets som forskellen mellem bogførte indtægter og omkostninger, dvs. over- og underskuddet opgøres efter omkostningsbaserede principper. I praksis aftales principperne for indregning af regionale tilbuds under- og overskud mellem årene som en del af rammeaftalerne, så de følger praksis for de kommunalt drevne tilbud.

Taksten for det enkelte regionale tilbud fastsættes på baggrund af de samlede omkostninger, regionen vil have for typen af tilbud i forhold til rammeaftalen med kommunerne. Det indebærer, at der (alene) er mulighed for at subsidiere taksterne for tilbud rettet mod samme målgruppe. F.eks. kan et underskud vedrørende en døgninstitution for handicappede børn ikke dækkes ved at forhøje taksterne på botilbud til sindslidende - derimod kan samme underskud blive dækket ved at hæve taksterne på alle døgninstitutioner for handicappede børn m.v.

3.4.1.3. Private tilbud

For private tilbud er der ikke fastsat regler om beregning af takster, men det er forudsat, at tilbuddene beregner takster på baggrund af det budget, som er godkendt af socialtilsynet for så vidt angår de tilbud, der er omfattet af lov om socialtilsyn.

Det gælder for alle tilbud – kommunale, regionale og private – at taksterne skal oplyses på Tilbudsportalen.

3.4.2. Overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende regler om takstfinansiering understøtter en dynamik i udviklingen af tilbuddene på området. Driftsherren har således et incitament til at tilpasse og udvikle tilbuddet i forhold til behovene i kommunerne.

Evalueringen af kommunalreformen har imidlertid vist, at markedet ikke altid fungerer efter hensigten. Taksterne sikrer således ikke i dag gennemsigtighed omkring pris og indhold, hvilket gør det svært som køber at sammenligne de

forskellige muligheder for tilbud til borgeren og vælge det mest effektive.

Samtidig har driftsherren altid mulighed for at finansiere underskud ved at hæve taksterne. Det betyder, at incitamentet til at drive tilbud effektivt og tilpasse kapacitet mindskes i de tilfælde, hvor driftsherren kun finansierer få af pladserne.

Det foreslås derfor, at der fastsættes nye takstregler, der kan forbedre incitamenterne til effektiv drift, sikre gennemsigthed og sammenlignelighed på tværs af private, kommunale og regionale tilbud, herunder øget sammenhæng mellem ydelsesbeskrivelser og takst/pris, samt understøtte udbuddet af særligt specialiserede tilbud.

Det fastholdes som grundlæggende udgangspunkt, at tilbud og ydelser på det sociale område finansieres via de visitende kommuners betaling af en takst, samt at taksterne beregnes efter et omkostningsbaseret princip og på grundlag af samtlige tilbuddets omkostninger.

Muligheden for at fravige takstprincippet og i stedet indgå aftale om abonnementsordninger eller andre ordninger, der indebærer fælles finansiering uden direkte sammenhæng til anvendelsen af tilbuddene, vil være et væsentligt element i muligheden for at understøtte efterspørgslen efter de mest specialiserede tilbud.

Konkret foreslås det, at det kommer til at fremgå af loven, at kommunale, regionale og private leverandører eller driftsherrer skal fastsætte vejledende omkostningsbaserede takster for ydelser, samt at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om beregningsgrundlag, hvilke ydelser efter serviceloven, der er omfattet af takstreglerne, samt om hvornår og hvordan udgangspunktet om takstberegning kan fraviges, og der fx kan anvendes abonnementsordninger e.l.

Takstreglerne vil blive fastsat, så de er ens for private, kommunale og regionale leverandører og driftsherrer med de forskelle, der følger af forskellene i de forskellige driftsherretypers budget- og andre styringsmæssige forudsætninger. Reglerne vil blive fastsat sådan, at der sikres sammenhæng til det budget, der er godkendt af socialtilsynet for så vidt angår tilbud, der er omfattet af lov om socialtilsyn. Reglerne vil desuden blive fastsat sådan, at de administrative byrder for både private og offentlige leverandører bliver mindst mulige.

3.5 Ændring af hjemmel for udstedelse af regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen

3.5.1. Gældende ret

Efter gældende regler i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med social-, børne- og integrationsministeren nærmere regler om anvisning af statsrefusion, statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision på de områder, der er omfattet af loven.

Bemyndigelsen blev overført fra socialministeren til beskæftigelsesministeren ved lov nr. 429 af 28. april 2010 som følge af, at hovedparten af de lovområder, bekendtgørelsen vedrører, efter ressortomlægningen ved Kgl. Resolution af 23. februar 2010 hørte under Beskæftigelsesministeriet.

I et antal andre love, der ikke er omfattet af retssikkerhedsloven, findes tilsvarende en bemyndigelse for beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om anvisning af statsrefusion, statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision - efter forhandling med ressortministeren for så vidt angår lovområder, der ikke hører under beskæftigelsesministerens ressort.

Bemyndigelserne i retssikkerhedsloven og de øvrige love er udmøntet i en samlet bekendtgørelse nr. 195 af 27. februar 2013 om statsrefusion og tilskud, samt regnskabsaflæggelse og revision på Social-, og Integrationsministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Ministeriets for By, Bolig og Landdistrikters og Ministeriet for Børn og Undervisnings ressortområder.

3.5.2. Overvejelser og den foreslåede ordning

Som følge af nedlæggelse af Socialministeriet og oprettelse af et Social-, og Integrationsministerium (nu Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold) og som følge af overførsel af sagsområder hertil ved Kgl. Resolution af 3. oktober 2011, foreslås, at hjemlen i retssikkerhedsloven til at fastsætte regler om refusion og regnskabsaflæggelse m.v. ændres, så det igen bliver ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold, der efter forhandling med beskæftigelsesministeren er ansvarlig for udstedelsen af regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen.

Baggrunden for forslaget er, at en væsentlig del af de ydelser, der er omfattet af bekendtgørelsen, nu hører under Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold efter overflytning af en række lovområder her til fra Beskæftigelsesministeriet.

Bemyndigelser i anden lovgivning foreslås tilsvarende overført fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold efter forhandling med den pågældende ressortminister, så der fortsat kan udstedes en fælles regnskabs- og revisionsbekendtgørelse for lovområderne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der er i forbindelse med aftalen mellem regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om satspuljen for 2013 afsat 10 mio. kr. årligt fra satspuljen til den nationale koordinationsstruktur og opgaven med vidensopbygning i Socialstyrelsen vedrørende de mest specialiserede social- og undervisningsindsatser.

Den nationale koordinationsstruktur forudsættes ikke at medføre kommunale merudgifter på det mest specialiserede

socialområde eller området for den mest specialiserede specialundervisning. Det er således hensigten at sikre kvalitet og specialiseret viden inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vil medføre administrative omlægninger i kommuner og regioner i forbindelse med, at den nationale koordinationsstruktur skal inddrages i arbejdet med rammeaftaler og koordination af behovet for specialiserede tilbud og viden, og som følge af ændringen af takstreglerne.

Den nationale koordinationsstruktur samt udvidelsen af VI-SO på området for den mest specialiserede specialundervisning vil indebære øget administration i Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold.

VISOs overtagelse af ansvaret for tilvejebringelse af specialrådgivningsydelser på det mest specialiserede specialundervisningsområde vil medføre en omlægning af finansieringen af de lands- og landsdelsdækkende tilbud på området. De økonomiske konsekvenser heraf vurderes på baggrund af den igangværende afdækning af specialrådgivningen på undervisningsområdet og vil blive forhandlet i forbindelse med de heraf følgende bekendtgørelsesændringer.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Med forslaget om revision af servicelovens regler om takster bliver private leverandører på det sociale område omfattet af samme regelsæt som offentlige leverandører. De private leverandører beregner og offentliggør allerede i dag takster, men vil fremover skulle gøre det efter et nyt regelsæt. Der vil således være en mindre omstillingsbyrde for de private leverandører ved at skulle sætte sig ind i et nyt regelsæt, men disse forventes ikke at medføre ændret praksis for de private leverandører i et omfang, så der vil være tale om løbende byrder.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden 28. januar til 25. februar 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F - Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Alzheimerforeningen, Ankestyrelsen, AOF-Danmark, Blå Kors, Brugerforeningen for aktive stofmisbrugere, BUPL - Forbundet af Pædagoger og Klubfolk, Børn og Familier, Børne- og kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Danske Advokater, Danmarks lærerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab, Dansk Erhverv, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Dansk Industri (DI), Dansk Psykolog Forening, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Skoleelever, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Ældreråd, Datatilsynet, De Samvirkende Menighedsplejer, Det Centrale Handicapråd, Den Sociale Udviklingsfond (SUF), Den Uvildige Konsulentordning på handicapområdet - DUKH, DLO, Ergoterapeutforeningen, FBU - ForældreLANDSforeningen, FOA - Fag og Arbejde, FOLA, Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Frelsens Hær, Gadejuristen, Institut for Menneskerettigheder, KFUK's Sociale Arbejde, KFUM's Sociale Arbejde, Kirkens Korshær, KL, Kristelig forening for bistand for Børn og Unge, Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre, Landsforeningen BO-PAM, Landsforeningen af Kvindekrisecentre, Landsforeningen LEV, Landsforeningen af Opholdssteder, og Skole- og Behandlingstilbud (LOS), Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere LAP, Landsforeningen af væresteder for stofafhængige og tidligere stofafhængige (LVS), Landsforeningen Bedre Psykiatri, Landsforeningen for Human Narkobehandling, Landsforeningen for Pårørende til Stofmisbrugere, Landsforeningen Sind, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere (LU), LO, Landsamråd for PPR-chefer, Missionen blandt hjemløse, Plejefamiliernes Landsforening, Pårørendegrupper for Svage Ældre, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for Socialt Udsatte, Selveje Danmark, Sjældne Diagnoser, Skole og Forældre, Skolelederne, Socialtilsyn Hovedstaden, Socialtilsyn Midt, Socialtilsyn Nord, Socialtilsyn Syd, Socialtilsyn Øst, Socialt Leder Forum, Statsforvaltningen, Socialpædagogernes Landsforbund, TABUKA, Ungdommens Vel, Ungdomsringen, Ungdomsskolernes Udviklingscenter, ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund og Ældre Sagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Der er afsat 10,0 mio. kr. til den nationale koordinationsstruktur og vidensopbygning i Socialstyrelsen. Lovforslaget forudsættes ikke at medføre merudgifter for kommuner og regioner.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1*

Efter § 5, stk. 1 i lov om social service skal regionsrådet efter aftale med kommunerne etablere de oplyste tilbud. Det foreslås i et nyt stk. 2, at denne regel ikke skal gælde, når etablering af tilbud sker efter Socialstyrelsens afgørelse om et driftspålæg, jf. forslaget i § 1, nr. 8. I de tilfælde, hvor Socialstyrelsen har truffet afgørelse om, at en bestemt kommunalbestyrelse skal etablere et konkret tilbud for at sikre forsyningen af egnede tilbud på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde, som er tilpasset målgruppernes behov, vil kommunalbestyrelsen efter forslaget ikke kunne sende opgaven videre til regionsrådet. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at der forud herfor har været en længere dialogproces, hvor kommunalbestyrelserne og regionsrådet har haft mulighed for selv at aftale sig til andre løsningsmuligheder.

Til nr. 2

Det foreslås, at overskriften til kapitel 4 ændres, så den bliver dækkende for den statslige koordinering og rådgivning, som Socialstyrelsen, med forslaget i § 1, nr. 8, fremadrettet vil skulle varetage på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning.

Til nr. 3

Det foreslås at præcisere i den centrale bestemmelse om den nationale videns- og rådgivningsorganisation (VISO), at organisationen er en integreret del af Socialstyrelsen, der som sin centrale overordnede opgave skal bidrage aktivt til en vi-

densbaseret socialpolitik, der medvirker til effektive sociale ydelser til gavn for borgerne.

Til nr. 4

Med den foreslåede § 13, stk. 4 foreslås, at VISO i Socialstyrelsen for at sikre en samlet koordination af specialrådgivningen og vidensudvikling på området for den mest specialiserede specialundervisning skal tilvejebringe de specialrådgivningsydelser, der bl.a. gives i henhold til lov om folkeskolen eller lov om specialundervisning for voksne, og i dag hører under de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud.

Disse specialrådgivningsydelser er i dag omfattet af objektiv finansiering i henhold til Socialministeriets bekendtgørelse nr. 781 af 6. juli 2006 om principper for kommunernes finansiering af de mest specialiserede lands- eller landsdelsdækkende tilbud. De objektivt finansierede udgifter til rådgivningsfunktionerne på de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud, som er omfattet af bekendtgørelsen udgjorde i 2012 knap 91 mio. kr. Hertil kommer 14 mio. kr. fra køb af ydelser gennem VISO.

Målgrupperne for de lands- og landsdelsdækkende tilbud er børn, unge og voksne med synshandicap, hørehandicap og epilepsi samt førskolebørn med svære kommunikative, sociale, udviklingsmæssige eller motoriske vanskeligheder.

De lands- og landsdelsdækkende tilbuds specialrådgivning ydes på baggrund af kommunernes visitation i form af f.eks.:

- Udredning af borgere med henblik på en kommunalt baseret indsats
- Rådgivning, vejledning og supervision til professionelle i kommuner og regioner samt lærere og PPR-konsulenter
- Rådgivning for borgere og pårørende

- Rådgivning om hjælpemidler (kommuner og borgere)
- Udvikling af undervisningsmaterialer
- Specialrådgivning rekvireret gennem VISO i Socialstyrelsen
- Kurser for forældre, børn og unge med rådgivning og vejledning om, hvordan de skal forholde sig til en tilværelse med handicap

Rådgivningsaktiviteterne via de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud er således meget varierede og brede end VISOs hidtidige opgaver, hvor der alene ydes rådgivning og udredning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltssager og i forhold til grupper af borgere med samme problemstilling.

Den præcise afgrænsning af de specialrådgivningsydelser, som VISO overtager ansvaret for at tilvejebringe, fremgår ikke af dette lovforslag.

Det er derfor vigtigt at sikre et tilstrækkeligt oplyst grundlag for VISO's nærmere overtagelse af ansvaret for at tilvejebringe specialrådgivningsydelserne og for at koordinere vidensudviklingen på området. Med henblik på at vurdere, hvilke specialrådgivningsydelser med tilhørende finansiering, som VISO fremover skal have ansvaret for at tilvejebringe, er der primo 2014 igangsat en afdækning af den samlede specialrådgivning, herunder hvilke ydelser – rådgivning, materialeproduktion, kursusvirksomhed m.m. – hver af de relevante institutioner yder til hvilke målgrupper, og hvordan ydelserne er finansieret. Afdækningen forventes afsluttet medio april 2014.

Det er hensigten at den præcise afgrænsning af de specialrådgivningsydelser, som VISO overtager ansvaret for at tilvejebringe, derefter fastsættes i bekendtgørelse med hjemmel i den gældende § 13, stk. 9, efter forhandling med Undervisningsministeriet.

Kommuner, borgere m.fl. vil fortsat kunne henvende sig direkte til leverandøren og skal således ikke først henvende sig til VISO.

Forslaget indebærer, at VISO skal tilvejebringe den produktion og levering af materialer til brug i administration og undervisning af blinde og svagsynede over hele landet, som i dag varetages af materialelaboratoriet ved Synscenter Refsnæs.

Forslaget indebærer endvidere, at VISO også skal tilvejebringe den produktion og levering af undervisningsmaterialer for døve, hørehæmmede og døvblinde, som i dag varetages af materialecentret ved Center for Døvblindhed og Høretab.

Den objektive finansiering af de to centre udgjorde i 2012 13,2 mio. kr. Materialeproduktionen sker i henhold til folkeskoleloven og lov om specialundervisning for voksne.

Den ovenfor omtalte igangsatte afdækning som forventes afsluttet medio april 2014 vedrører tillige omfanget af materi-

aleproduktionen. Det er hensigten at den præcise afgrænsning af den materialeproduktion, som VISO overtager ansvaret for at tilvejebringe, derefter fastsættes i bekendtgørelse med hjemmel i den gældende stk. 9 efter forhandling med Undervisningsministeriet.

Til nr. 5

Det foreslås, at den gældende lov om social service § 13, stk. 6, der bliver stk. 7, ophæves.

VISOs rådgivning efter § 13, stk. 6, er udtryk for en særlig indsats, der skal sætte et afgrænset og specifikt fokus på indsatsen overfor kriminelle og kriminalitetstruede børn og unge, hvorfor bestemmelserne herom efter en periode skal ophøre.

Folketinget har ved lov nr. 495 af 21. maj 2013 om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Kriminalpræventive sociale indsatser) vedtaget en ophævelse af den nævnte bestemmelse. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (tidligere social- og integrationsministeren) er efter denne lovbestemmelse til at fastsætte tidspunktet for bestemmelsens ophævelse. Det er, som det fremgår af bemærkningerne til det tidligere lovforslag hensigten, at bestemmelsen skal ophøre pr. 1. juli 2016.

Da dette lovforslag i overensstemmelse med gældende lovtekniske principper udformes i forhold til gældende ret på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse, foreslås, at ophævelsen af den gældende servicelovs § 13, stk. 6 gentages uændret i dette lovforslags § 1, nr. 5, og at den oprindelige ophævelse af bestemmelsen ved lov nr. 495 ophæves i dette lovforslags § 11. I dette lovforslags § 12, stk. 3, er foreslået, at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold, som efter lov nr. 495, bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for ophævelsen af den gældende § 13, stk. 6. Det er som hidtil hensigten, at ændringen skal sættes i kraft den 1. juli 2016.

De nævnte ændringer indebærer, at den vedtagne ophævelse af den gældende servicelovs § 13, stk. 6, videreføres uændret.

Til nr. 6

Efter den gældende § 13, stk. 7 skal VISO sikrer en systematisk indsamling, udvikling og bearbejdning og formidling af den faglige viden på det sociale område samt sørge for at koordinere og deltage i prøvnings-, forsknings og informationsvirksomhed på hjælpeområdet. Der henvises til de almindelige bemærkninger i punkt. 3.2.1.

Det foreslås i bestemmelsen at udvide VISOs vidensfunktion ved at give VISO en ny rolle med ansvar for koordinati-on af vidensudvikling om den mest specialiserede indsats på specialundervisningsområdet. Der henvises til de almindelige bemærkninger i punkt. 3.2.2.

Til nr. 7

Efter den gældende § 13, stk. 8, kan kommunalbestyrelser og regionsråd indgå aftale med VISO om, at kommunen eller regionen mod betaling kan levere de ydelser for VISO, der er nævnt i stk. 1 og 2. Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 3.2.1.

Det foreslås at udvide bestemmelsen, så der gives hjemmel til, at de ydelser som VISO foreslås at skulle sørge at tilvejebringe, jf. stk. 4, tilvejebringes gennem et leverandørnetværk, som VISO indgår kontrakter med. Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 3.2.2.

*Til nr. 8**(Til § 13 b)*

Det foreslås i § 13 b, stk. 1, at Socialstyrelsen skal følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser samt indsamle og formidle viden om effekt af indsatserne på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning.

Forslaget indebærer, at Socialstyrelsen skal opbygge en overvågningsfunktion, der gradvist skal skabe et nationalt overblik over viden og indsatser på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning. Der vil ikke blive videregivet personoplysninger efter denne bestemmelse.

Med forslaget omfattes de mest specialiserede målgrupper af den nationale koordinationsstruktur. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger i punkt 3.1.3.1. vil Socialstyrelsen løbende fastlægge målgrupperne ud fra to kriterier.

Undervisningsministeriet inddrages i Socialstyrelsens overvågning af målgrupper m.v. for så vidt angår området for den mest specialiserede specialundervisning.

Socialstyrelsen vil, med den beføjelse styrelsen får med forslaget og i overensstemmelse med aftale om en kvalificeret indsats for grupper med særlige behov udarbejde vejledende, faglige forløbsbeskrivelser på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning, når Socialstyrelsen vurderer, at der er behov for det, og at der er tilstrækkelig sikker viden om den specialiserede indsats på et område.

Forløbsbeskrivelser skal indeholde den aktuelt bedste viden om, hvilke tilbud og indsatser der kan være relevante for den omfattede målgruppe, herunder hvilke faglige kompetencer, der er relevante at inddrage i indsatsen i de forskellige faser.

Forløbsbeskrivelserne skal på den baggrund udgøre en faglig ramme for tilrettelæggelsen af kommunernes indsatser over for en række målgrupper, men skal ikke erstatte den konkrete individuelle vurdering i den enkelte sag.

Den primære målgruppe for forløbsbeskrivelserne vil være kommunale ledere på afdelings- og forvaltningscheffsniveau med ansvar for planlægning, tilrettelæggelse og implementering af indsatsen. Forløbsbeskrivelserne vil også kunne bruges af de faglige ledere til at understøtte deres faglige tilrettelæggelse af indsatsen.

Forløbsbeskrivelserne vil desuden være et vigtigt redskab, som kommunerne kan støtte sig til, når de skal visitere borgere med særligt komplekse og sjældne behov. Forløbsbeskrivelserne vil være på et overordnet niveau, og derfor ikke tilstrækkelige detaljerede til at tage højde for variationer i borgernes komplekse behov, og kunne fungere som en egentlig retningslinje for visitation.

Forløbsbeskrivelserne vil ikke forpligte den enkelte kommune i forhold til visitation og fastsættelse af serviceniveauer eller organisering af opgaven mellem kommuner og regioner. Dette skal fortsat afklares lokalt, herunder bl.a. i regi af sundheds- og rammeaftaler, med mulighed for hensyntagen til lokale strukturer m.v. Ligesom borgeren ikke vil kunne støtte ret på dem i sin sag. Baggrunden for dette er bl.a., at det skal være muligt for kommunerne at tilpasse indsatsen i den enkelte sag afhængigt af borgerens behov.

Forløbsbeskrivelserne vil skulle udarbejdes af en faglig arbejdsgruppe, bestående af Socialstyrelsen og KL samt med deltagelse fra Undervisningsministeriet, når forløbsbeskrivelserne har betydning for området for den mest specialiserede specialundervisning. Sundhedsstyrelsen og Danske Regioner kan inddrages, hvis forløbet for borgeren indeholder indsatser som går på tværs af social- og sundhedsområdet.

Arbejdsgruppen om forløbsbeskrivelser skal inddrage relevante organisationer m.v., herunder bruger- og interessegrupperes erfaringer i udarbejdelsen af forløbsbeskrivelsen. Det overlades til arbejdsgruppen selv at afgøre, hvordan inddragelsen bedst sker i de konkrete tilfælde. Inddragelsen kan for eksempel ske ved, at Socialstyrelsen nedsætter en referencegruppe med relevante organisationer m.v., som kan fungere som dialogforum i forhold til arbejdet i selve arbejdsgruppen om forløbsbeskrivelser, eller ved at relevante organisationer m.v. inviteres til nogle af arbejdsgruppens møder.

Med det foreslåede § 13 b, stk. 2. gives Socialstyrelsen kompetence til at udmelde målgrupper og særlige indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning mellem kommunerne for at sikre og videreudvikle den mest specialiserede indsats.

Det forudsættes, at Socialstyrelsen tager afsæt i en løbende faglig dialog med kommuner, regioner og bruger- og interesseorganisationer, som har kendskab til lokale, regionale og landsdækkende behov. Det skal sætte fokus på forhold og udviklingstendenser, som er af betydning for sikring af specialiseret viden. Det skal indgå, om kommunalbestyrelserne har viden om specialiserede tilbud, der er sårbare eller lukningstruede på grund af vigende efterspørgsel fra kommu-

nerne. Derudover skal Socialstyrelsens viden på området, eksisterende forløbsbeskrivelser og data fra Socialstyrelsens overvågning indgå.

Det forudsættes derudover, at der hvert år forud for drøftelse af potentielle udmeldinger i det faglige råd foretages en høring, hvor relevante organisationer, herunder bruger- og interesseorganisationer kan komme med input til brug for Socialstyrelsens vurdering af, om der er behov for en central udmelding af målgrupper og indsatser, for at sikre og videreudvikle den mest specialiserede indsats på tværs af kommuner og regioner.

Det forudsættes videre, at potentielle udmeldinger hvert år derefter drøftes med det faglige råd, der sammensættes af repræsentanter fra Socialstyrelsen, Undervisningsministeriet, KL, Danske Regioner, udvalgte eksperter samt evt. andre ministerier.

Det vil med forslaget være Socialstyrelsen der - efter en samlet vurdering af løbende input fra samarbejdspartnere, høringssvar og drøftelse i det faglige råd - træffer den endelige afgørelse af, om der er behov for at komme med en central udmelding på et område.

Socialstyrelsen vil foretage den første centrale udmelding den 1. november 2014.

Der fastlægges ikke krav til hyppighed eller tidsfrist for centrale udmeldinger herunder om, at de skal være årlige. Det forudsættes dog, at en central udmelding foretages senest i januar måned, hvis den skal behandles i forbindelse med rammeaftalen for det næstkommende år.

Den centrale udmelding kan bl.a. dreje sig om:

- Behov for at sikre og videreudvikle specialiseret viden, idet særlige vidensmiljøer er under pres, og - Socialstyrelsen vurderer, at den viden, der findes i det særlige vidensmiljø, ikke kan undværes.
- Viden eller indsatser, der bør udvikles, omlægges eller samles, f.eks. på baggrund af national eller international dokumenteret viden om effekt af indsatser på det sociale område, eller fordi de kan skabe mere omkostningseffektivitet.
- Behov for, at alle kommuner har adgang til et særligt specialiseret tilbud i relation til den specifikke målgruppe.

En central udmelding vil både kunne være regional eller landsdækkende. I sidstnævnte tilfælde kan der stilles krav om, at der skal ske en koordinering på tværs af regioner.

Det er hensigten at fastsætte i den eksisterende rammeaftalebekendtgørelse (udstedt i medfør af lov om social service § 6, stk.4), at kommunalbestyrelserne i hver region skal behandle den centrale udmelding i det eksisterende rammeaftaleregime. Kommunalbestyrelserne vil herefter skulle træffe politisk beslutning samt afrapportere på deres tilrettelæggelse af indsatsen under et nyt særskilt punkt i forbindelse med fastlæggelse af udviklingsstrategien, som indgår i rammeaf-

talen. Som en konsekvens heraf vil fristen for fastlæggelse af udviklingsstrategierne blive ændret til 15. oktober, så af fristen herfor bliver denne samme som indgåelse af styringsaftalen. I forbindelse med ændringerne af reglerne om indgåelse af rammeaftaler på det sociale og det almene ændreboligområde, jf. lov nr. 201 af 13. marts 2011 blev det besluttet, at rammeaftalerne skulle opdeles i en udviklingsstrategi og en styringsaftale, som skulle være både indholdsmæssigt og tidsmæssigt adskilte, hvilket fremgår af rammeaftalebekendtgørelsen. Med dette forslag ændres ikke ved den indholdsmæssige adskillelse, men alene ved den tidsmæssige.

Den centrale udmelding den 1. november 2014 vil således indgå i udviklingsstrategien for 2016, som ligger til politisk behandling marts 2015. Der vil dog ikke på dette tidspunkt have været dialog mellem alle kommuner og regioner m.v. Der forudsættes derfor en overgangsordning, så der først skal endelig afrapporteres i første halvår 2016, hvor der foreligger et egentligt løsningsforslag, der er fagligt funderet og behandlet i KKR og alle kommunalbestyrelserne.

Det foreslås i § 13 b, stk. 3, at Socialstyrelsen, på baggrund af modtagne afrapporteringer for, hvorledes kommunalbestyrelserne i en region vil tilrettelægge indsatsen i forhold til en central udmelding, gives beføjelse til at anmode kommunalbestyrelserne i regionen eller flere regioner om en fornyet behandling heraf. En sådan mulighed vil kun skulle tages i anvendelse, hvis dialogen med kommunalbestyrelsen ikke i sig selv sikrer en tilstrækkelig løsning.

Det er som udgangspunkt op til kommunalbestyrelserne i hver region selv at beslutte, hvordan de vil tilrettelægge og organisere indsatsen i forhold til de udmeldte målgrupper og indsatser. Kommunerne kan f.eks. aftale, at én kommune påtager sig ansvar for drift og udvikling af et specialiseret tilbud og indgår aftaler med en række af de øvrige kommuner om køb af ydelser. Kommunerne kan alternativt bede regionen om at påtage sig driftsansvaret, hvis regionen f.eks. i forvejen har specialiseret viden/tilbud på det konkrete område.

Udgangspunktet for Socialstyrelsens behandling af kommunalbestyrelsernes afrapporteringer vil være en dialogbaseret tilbagemelding. Den dialogbaserede tilbagemelding indebærer, at Socialstyrelsen vil være i løbende dialog med kommunalbestyrelserne om, hvorvidt kommunernes anviste løsningsmuligheder er tilstrækkelige og sikrer den nødvendige specialiserede indsats på det udmeldte område. Socialstyrelsens indgangsvinkel til dialogen vil være kommunkontakt-rådene (KKR). Socialstyrelsen kan bistå med viden og rådgivning med henblik på koordination og et landsdækkende overblik på tværs af regioner. Derudover kan eventuelle forløbsbeskrivelser på området fungere som udgangspunkt for kommunernes arbejde med den centrale udmelding og med tilrettelæggelsen af indsatsen på området.

Socialstyrelsen skal beslutte om, kommunalbestyrelsernes tilbagemelding giver anledning til opfølgning, og om der er

behov for at Socialstyrelsen benytter sin beføjelse til at pålægge kommunalbestyrelserne en fornyet behandling af af-rapporteringerne. Hvis Socialstyrelsen vurderer, at kommunernes løsningsforslag er tilfredsstillende, går kommunerne herefter i gang med implementeringsfasen.

Socialstyrelsen vil skulle gå i dialog med kommunalbestyrelserne i en eller flere regioner om, hvad en fornyet behandling og afrapportering skal fokusere på, herunder om der er behov for koordinering på tværs af flere regioner

I det forslåede § 13 b, stk. 4. foreslås, at Socialstyrelsen i forbindelse med en anmodning om fornyet behandling kan meddele en kommunalbestyrelse eller et regionsråd et midlertidigt pålæg om, at opretholde et konkret tilbud ind til Socialstyrelsen i medfør af den foreslåede § 13 c har truffet afgørelse om pålæg vedrørende det pågældende tilbud, eller ophæver det midlertidige pålæg. Dette sker for at sikre, at formålet med pålægget ikke forspildes i perioden frem til en afgørelse foreligger.

Det er i forhold til specialundervisningsområdet aftalt, at kompetencen deles mellem Socialstyrelsen og Undervisningsministeriet. Det foreslås derfor i § 13 b, stk. 5, at Socialstyrelsens udmelding af målgrupper og indsatser efter § 13 b, stk. 2 og afgørelser på området for den mest specialiserede specialundervisning efter § 13 b, stk. 3 og 4 sker efter forhandling med Undervisningsministeriet.

(Til § 13 c)

Med forslaget § 13 c gives Socialstyrelsen kompetence til at meddele driftspålæg. Et driftspålæg indebærer, at en kommune eller region pålægges et driftsansvar, og at tilbudsstrukturen på området dermed fastlægges af Socialstyrelsen. Dette er en indgribende foranstaltning, som kun forudsættes anvendt undtagelsesvist for at sikre det fornødne udbud af højt specialiserede tilbud, som er tilpasset udviklingen i målgruppernes behov på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde, når det ikke har været muligt at finde en anden løsning til at videreføre indsatsen. Socialstyrelsen skal meddele de omfattede kommuner og regioner om eventuelle fornyede af-rapporteringer giver anledning til driftspålæg.

Det foreslås således i § 13 c, stk. 1, at Socialstyrelsen undtagelsesvist skal kunne pålægge en kommune eller en region at etablere eller fortsat at drive et tilbud eller tilbyde en indsats omfattet af lov om social service. Driftspålæg kan kun meddeles til offentlige driftsherrer og omfatter således ikke private tilbud, ej hellere private som har en driftsaftale. Dog foreslås det, at Socialstyrelsen undtagelsesvist skal kunne pålægge en kommune eller region at videreføre eller forny en driftsaftale med et eksisterende privat tilbud samt at indgå en ny driftsaftale, hvis en eksisterende er opsagt. Socialstyrelsen skal være opmærksom på om videreførelsen kan ske på rimelige vilkår. Socialstyrelsen kan ikke pålægge private tilbud at videreføre, forny eller indgå en ny driftsaftale med en kommune eller en region.

Uanset pålæg om etablering af et tilbud, vil et tilbud ikke kunne indgå i den kommunale forsyning, medmindre det er godkendt af det stedlige socialtilsyn, jf. lov om socialtilsyn § 2, stk. 1, hvorefter socialtilsynene er tildelt myndigheds-kompetencen i forhold til godkendelse af tilbud på det område.

Det foreslås videre i § 13 c, stk. 2, at Socialstyrelsen på samme betingelser som i stk. 1. undtagelsesvist skal kunne meddele pålæg om samling af små tilbud rettet mod samme målgruppe til ét tilbud, hvis tilbuddene hver for sig ikke vurderes at være fagligt og økonomisk bæredygtige. Der lægges op til, at kommunerne og regionerne indbyrdes aftaler hvilken kommune eller region, der skal drive det samlede tilbud. For at muliggøre en sådan samling, foreslås der i sådanne tilfælde indført mulighed for, at en kommune eller region kan overtage et eller flere tilbud i andre kommuner og regioner, jf. forslaget i § 1, nr. 13. Hvis kommunerne og regionerne ikke inden 4 måneder efter pålægget har indgået aftale om, hvem der skal drive tilbuddet, foreslås det at Socialstyrelsen træffer afgørelse herom. Socialstyrelsen vil forud for en sådan afgørelse drøfte mulige udfald med KL. Endelig foreslås det, at øvrige kommuner og regioner, i den periode pålægget gælder, skal henvende sig til Socialstyrelsen, hvis de ønsker at oprette nye tilbud i forhold til samme målgruppe. Socialstyrelsen skal foretage en vurdering af hensigtsmæssigheden heraf og godkende om oprettelse kan ske.

I forslaget § 13 c, stk. 3. foreslås, at Socialstyrelsen i forbindelse med et pålæg efter stk. 1 og 2 skal pålægge kommunerne i den pågældende region eller landsdel at indgå aftale om finansiering af driften af det tilbud, som pålægget vedrører. Hvis kommunerne ikke inden 4 måneder efter pålægget har indgået aftale om finansiering, foreslås det at Socialstyrelsen træffer afgørelse om finansieringsmodel. Dette sker efter forudgående drøftelse med KL. Finansieringsmodellen vil skulle sammensættes ud fra en konkret vurdering, og vil blandt andet kunne bestå af en kombination af objektiv finansiering og takstfinansiering.

Med det forslåede § 13 c, stk. 4, foreslås, at Socialstyrelsen i forbindelse med et pålæg, kan meddele eller forlænge et midlertidigt pålæg efter den foreslåede § 13 b, stk. 4, om at opretholde et tilbud ind til aftale eller afgørelse om sikring af den mest specialiserede indsats, herunder finansieringsmodel foreligger. Dette sker for at sikre, at formålet med pålægget ikke forspildes i perioden frem til aftale eller afgørelse foreligger. Ikrafttræden af et driftspålæg er situationsbestemt, idet det afhænger af, hvad der ønskes opnået med pålægget, herunder hvor omfattende det er. I tilfælde, hvor det allerede har været nødvendigt at meddele et midlertidigt pålæg efter §§ 13 b, stk. 4, og 13 c, stk. 4, for at opretholde et tilbud, vil ikrafttræden ofte være i forlængelse heraf, idet formålet ellers risikerer at forspildes. Hvorimod tilfælde, hvor pålæg meddeles med henblik på etablering af tilbud, efter omstændighederne kan have en senere ikrafttræden.

Det foreslås i § 13 c, stk. 5, at Socialstyrelsen i forbindelse med at der meddeles et driftspålæg, samtidig fastsætter en

frist for, hvor længe pålægget skal gælde. Fristen fastsættes under hensyntagen til udviklingen på det konkrete område. Et pålæg kan dog højst gælde i 2 år. Socialstyrelsen vil derefter skulle genoverveje driftspålægget og kan inden fristens udløb træffe afgørelse om at forny pålægget. Dette sker for at sikre en dynamisk udvikling og fleksibilitet i tilbudsstrukturen.

Med det foreslåede § 13, c, stk. 6 foreslås, at der ikke skal være adgang til at indbringe afgørelser om driftspålæg, herunder eventuel afgørelse om finansiering af driften, for anden administrativ myndighed. Dette sker for at sikre forsyningen af egnede tilbud på det mest specialiserede socialområde og området for den mest specialiserede specialundervisning, som er tilpasset udviklingen i målgruppernes behov, idet formålet hermed ellers risikerer at forspildes. Der henses til at anvendelse af pålæg er undtagelsesvis, og at der i sådanne tilfælde har været en længere forudgående dialogproces, hvor det ikke har været muligt at finde en anden løsning i forhold til at videreføre indsatsen, samt at Socialstyrelsen vil være den myndighed med størst ekspertise på området.

På specialundervisningsområdet er kompetencen delt mellem Socialstyrelsen og Undervisningsministeriet. Det fremgår derfor af den foreslåede § 13 c, stk. 7, at Socialstyrelsens afgørelser på området for den mest specialiserede specialundervisning efter § 13 c træffes efter forhandling med Undervisningsministeriet.

De tilbud, der vil kunne være relevante for et pålæg fra Socialstyrelsen efter den foreslåede § 13 c, vil ofte være omfattet af socialtilsynenes godkendelses- og tilsynskompetence efter lov om socialtilsyn. Socialstyrelsen bør derfor til brug for vurderingen af om små tilbud er fagligt og økonomisk bæredygtige indhente relevant information fra socialtilsynene, der, som led i deres godkendelse og tilsyn med sociale tilbud, ligeledes foretager en vurdering af disse tilbuds faglige og økonomiske bæredygtighed. Det foreslås i § 13 c, stk. 8, at et pålæg fra Socialstyrelsen som vedrører nye eller eksisterende tilbud, som er omfattet af socialtilsynet, skal være godkendt eller skal kunne godkendes af socialtilsynet. Det sikrer, at de omfattede tilbud lever op til generelle krav til kvaliteten i tilbuddene.

Til nr. 9

Som konsekvens af forslaget i § 1, nr. 1 om indsættelse af et nyt stk. i § 5 i lov om social service foreslås en redaktionel ændring af henvisningen i lovens § 149, stk. 1, til § 5, stk. 7.

Til nr. 10

Det foreslås at ændre servicelovens § 174 om fastsættelse af omkostningsbaserede takster, så den kommer til at gælde for både kommunale, regionale og private leverandører. Hermed udvides bestemmelsen i forhold til gældende regler til også at omfatte regionale og private leverandører. Ens regler for takstfastsættelsen skal understøtte bedre sammenlign-

lighed på tværs af offentlige og private tilbud og dermed kommunernes samlede mulighed for at vælge leverandør og tilbud også på grundlag af pris.

Det foreslås desuden, at taksterne bliver vejledende. Den beregnede og offentliggjorte takst for en ydelse vil således ikke nødvendigvis være identisk med den pris, kommunen kommer til at betale for ydelsen. Taksterne vil fungere som en del af sammenligningsgrundlaget, når en kommune skal vælge, hvor den vil købe en konkret ydelse, og det vil være taksten, kommunen og leverandøren tager udgangspunkt i, når der skal forhandles og indgås konkret aftale om nærmere specifikation af ydelsen samt om prisen for ydelsen.

Der skal fastsættes takster for alle de omfattede ydelser uanset, om det fx drejer sig om en kommunal leverandør, der alene leverer ydelsen til den pågældende kommune selv som myndighedskommune.

Taksterne offentliggøres som efter gældende regler, der fremgår af bekendtgørelse nr. 1558 af 19. december om Tilbudsportalen, jf. § 14, stk. 5.

Som efter gældende regler foreslås det, at taksterne skal beregnes på baggrund af samtlige direkte og indirekte omkostninger ved levering af ydelsen.

Det foreslås, at § 174, stk. 2, ophæves som konsekvens af den ændrede formulering af § 174, stk. 1.

Til nr. 11

Det foreslås, at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fortsat får hjemmel til at uddybe bestemmelsen om fastsættelse af vejledende omkostningsbaserede takster i en bekendtgørelse.

Hjemlen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at taksterne beregnes for et år ad gangen på grundlag af samtlige direkte og indirekte omkostninger ved levering af ydelsen.

Derudover vil det blive fastsat, at op til 5 pct. af over- eller underskud på foregående års regnskaber for kommunale og regionale tilbud ikke skal indregnes i taksterne. Som noget nyt i forhold til gældende regler får offentlige tilbud således mulighed for at beholde op til 5 pct. af et overskud, lige som 5 pct. af underskuddet på foregående års regnskaber skal dækkes af tilbuddet.

Private leverandørers anvendelse af overskud og underskud er ikke reguleret i gældende regler og vil heller ikke blive det.

Det vil desuden blive fastsat, at der skal beregnes takster for følgende typer af ydelser efter lov om social service, uanset om de leveres af private, kommunale eller regionale leverandører:

- § 32 (særlige dagtilbud).
- § 36 (særlige klubtilbud).
- § 45 (ledsageordning til unge).

- § 52, stk. 3, nr. 2 (praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet).
- § 52, stk. 3, nr. 3 (familiebehandling eller anden behandling).
- § 52, stk. 3, nr. 4 (døgnophold for familier med børn), dog undtaget ophold i en plejefamilie.
- § 52, stk. 3, nr. 5 (aflastningsordning), dog undtaget aflastning i en plejefamilie, kommunal plejefamilie og netværksplejefamilie og i en plejefamilie.
- § 52, stk. 3, nr. 6 (fast kontaktperson for et barn eller en ung eller en familie).
- § 52, stk. 3, nr. 7 (anbringelse af børn og unge uden for hjemmet), dog undtaget anbringelse i plejefamilier, kommunale plejefamilier, netværksplejefamilier eller i egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder.
- § 54 (støtteperson for forældre i forbindelse med anbringelse).
- § 83 (personlig pleje, praktisk hjælp og madservice) der leveres til beboere i tilbud som nævnt i § 93, stk. 1 i lov om social service.
- § 84, stk. 1 (afløsning eller aflastning).
- § 84, stk. 2 (midlertidigt ophold).
- § 85 (socialpædagogisk bistand).
- § 86, stk. 1 (genoptræning).
- § 86, stk. 2 (hjælp til vedligeholdelse af fysiske eller psykiske færdigheder).
- § 97 (ledsageordning til voksne).
- § 98 (kontaktperson til døvblinde).
- § 99 (støtte og kontaktperson).
- § 101 (behandlingstilbud til stofmisbrugere).
- § 103 (beskyttet beskæftigelse).
- § 104 (aktivitets- og samværstilbud).
- § 107 (ophold i midlertidige botilbud).
- § 108 (ophold i længerevarende botilbud).
- § 109 (ophold på kvindekrisecentre m.v.).
- § 110 (ophold på forsorgshjem).
- § 192 (ophold på plejehjem og beskyttede boliger).

De ydelser, det foreslås, at der skal fastsættes takster for, svarer således som udgangspunkt til de ydelser, kommunerne skal fastsætte takster for efter gældende regler med den tilføjelse, at der fremover også skal fastsættes takster for ydelser i servicelovens § 83 (personlig pleje og praktisk hjælp), når prisen ikke er fastsat i henhold til reglerne om frit leverandørvalg, jf. kapitel 16 i lov om social service.

For hjælperordninger efter servicelovens § 96 (borgerstyret personlig assistance) er der med lovforslag nr. L 147 (folketingsamlingen 2013-14) forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om socialtilsyn (Indførelse af takstsystem, godkendelsesordning, kursus i arbejdsgiver- og arbejdslederfunktioner m.v. i ordninger med kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance) fremsat forslag om særskilte takstregler for hjælperordninger efter servicelovens § 96. Ydelser efter § 96 vil derfor ikke blive omfattet af taksreglerne efter servicelovens § 174.

Listen over ydelser, der skal takstfastsættes vil senere kunne udvides eller indskrænkes.

Udgangspunktet for de foreslåede regler vil således lige som efter gældende regler være, at tilbud og ydelser på det sociale område finansieres via de visiterende kommuners betaling af en takst, der fastsættes for de enkelte ydelser, også når de enkelte ydelser leveres f.eks. som led i ophold i en boform efter servicelovens § 108, hvor der typisk både vil være tale om en opholdsydelse efter lovens § 108 og indholdsmæssige ydelser efter f.eks. §§ 83 og 85.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger afsnit 3.4.2. foreslås det dog, at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvornår udgangspunktet om beregning af vejledende takster for enkelttydelser kan fraviges.

Det betyder, at der på bekendtgørelsesniveau vil blive fastsat regler om, hvornår og hvordan private og offentlige driftsherrer kan indgå aftaler om f.eks. frivillige abonnementsordninger eller andre former for fleksible finansieringsordninger, hvor der ikke er en direkte sammenhæng mellem en leveret ydelse og den pris, myndighedskommunen betaler.

Der vil desuden blive fastsat regler om, hvornår og hvordan en driftsherre kan fastsætte takster for ydelsespakker i stedet for takster for enkelttydelser f.eks. i forbindelse med ophold i boformer.

Derudover vil det blive fastsat, at takster for ophold på tilbud efter servicelovens § 109 (kvindekrisecentre) og § 110 (forsorgshjem) ikke skal være vejledende og dermed udgangspunkt for en efterfølgende forhandling af prisen for den konkret leverede ydelse, som det er tilfældet for de øvrige takstfastsatte ydelser, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 9. Afgørelsen om optagelse i tilbud efter §§ 109 og 110 træffes ikke af kommunen men af krisecentrets eller forsorgshjemmets leder, og borgerens ophold hviler derfor ikke på en aftale mellem kommunen og tilbuddet. For disse ydelser vil den beregnede og offentliggjorte takst derfor være lig med den pris, som kommunen skal betale for opholdet.

Til nr. 12

Efter den gældende § 186, stk. 1, i lov om social service har beliggenhedskommunernes adgang til at overtage regionale tilbud.

Bestemmelsen var en konsekvens af strukturaftalen. Bestemmelsen skal fremme kommunal overtagelse af regionale tilbud, så kommunalreformens mål om, at de sociale opgaver i højere grad løses i nærmiljøet og i tæt samspil med de almindelige tilbud, realiseres. Det giver bedre mulighed for lokalt at tilbyde sammenhængende og fleksible løsninger tilpasset den enkelte borgers behov. Det er en forudsætning, at kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen vil kunne drive tilbuddet på økonomisk og fagligt forsvarlig vis.

En kommunalbestyrelse kan også overtage den del af såkaldte satellitinstitutioner (som kan være en organisatorisk og budgetmæssig sammenkædning af flere regionstilbud placeret i flere kommuner), der er beliggende i kommunen. Der er en forudsætning, at den del af satellitinstitutionen, der overtages, kan fungere som et selvstændigt tilbud i beliggenhedskommunen.

En kommunalbestyrelse i en beliggenhedskommune kan dog ikke overtage en del af en satellitinstitution, hvis de enkelte dele af tilbuddet udgør et sammenhængende behandlingsforløb, som ikke vil kunne opretholdes ved en kommunal overtagelse af en del af en satellitinstitution.

En kommunalbestyrelse i beliggenhedskommunen, som overtager et regionalt tilbud, overtager hele tilbuddet, dvs. også et evt. skoletilbud.

Bestemmelsen omfatter ikke private tilbud.

Med den foreslåede § 186, stk. 1 foreslås som noget nyt en tidsmæssig begrænsning i kommunernes overtagelsesmuligheder. En kommunalbestyrelse kan herefter kun overtage regionale tilbud én gang i hver valgperiode. Kommunalbestyrelsen, der ønsker at overtage et regionalt tilbud, skal meddele dette til regionsrådet senest den 1. januar i valgperiodens 3. år. Overtagelsen skal ske senest den 1. januar i valgperiodens 4. år.

Der fastlægges ikke yderligere procesregler omkring den kommunale overtagelse af regionale tilbud end de, der allerede fremgår af lov om social service §§ 186-187.

Det foreslås i *stk. 2*, at de tidsmæssige begrænsninger i kommunernes overtagelsesmuligheder i *stk. 1* ikke gælder, når en kommunalbestyrelses overtagelse af et regionalt tilbud sker efter Socialstyrelsens afgørelse om pålæg om samling af flere tilbud til ét tilbud, jf. forslaget i nr. 13 og 8. Denne undtagelse er begrundet med, at Socialstyrelsen i dette tilfælde har fundet, at pålæg om samling af flere små tilbud rettet mod samme målgruppe til ét tilbud er nødvendigt af hensyn til den faglige bæredygtighed, hvorfor hensynet til regionernes planlægningshorisont i et sådant særligt tilfælde, må vige for hensynet til den faglige bæredygtighed.

Den hidtidige § 186, stk. 1, 2. pkt., hvorefter regionsrådet på kommunalbestyrelsens anmodning skal udarbejde et udkast til aftale mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen, foreslås videreført uændret i et nyt *stk. 3*.

Til nr. 13

Bestemmelsen foreslås indført som en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 8, hvorefter der kan ske pålæg om samling af flere små tilbud til ét tilbud.

For at muliggøre at kommunalbestyrelserne i en eller flere regioner forud for pålæg - allerede ved en central udmelding eller fornyet anmodning om behandling heraf - selv vil kunne aftale sig til en sådan samling, foreslås der med *stk. 1*

indført mulighed for, at en kommunalbestyrelse med Socialstyrelsen godkendelse, når dette sker efter Socialstyrelsen udmelding eller anmodning om fornyet behandling efter den foreslåede § 13 b, stk. 2-3, kan overtage andre kommuners tilbud og regionale tilbud efter denne lov. I *stk. 2* indføres der mulighed for, at en region i tilsvarende tilfælde med socialstyrelsen godkendelse vil kunne overtage kommunale tilbud og regionale tilbud i andre regioner efter denne lov.

For at muliggøre samling efter pålæg herom i § 13 c, *stk. 2*, foreslås der med *stk. 3* indført mulighed for, at en kommunalbestyrelse i sådanne tilfælde kan overtage kommunale tilbud i andre kommuner samt regionale tilbud efter denne lov. Tilsvarende indføres der i *stk. 4* mulighed for at en region kan overtage kommunale tilbud og regionale tilbud i andre regioner efter denne lov.

Det foreslås i *stk. 5*, at procesreglerne i § 186 *stk. 2-9* finder anvendelse ved overtagelsen. Derimod foreslås det, at de tidsmæssige begrænsninger i den foreslåede § 186, *stk. 1*, i forslaget nr. 12 ikke finder anvendelse.

Ved samling af flere små tilbud til ét tilbud skal det overtagende tilbud, i fald det modtager personoplysninger fra det afgivende tilbud vurdere, om der er grundlag for at orientere borgerne herom efter de almindelige regler om oplysningspligt i persondatalovens § 30.

Til nr. 14

Som konsekvens af forslaget i nr. 12 om indsættelse af nye stykker i § 186 foreslås en redaktionel ændring af henvisningen i § 190, *stk. 4* i lov om social service til § 186, *stk. 2* og 4-6.

Til § 2

Til nr. 1

Efter den gældende § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med social-, børne- og integrationsministeren nærmere regler om anvisning af statsrefusion, statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision for de lovområder, der er omfattet af loven.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 195 af 27. februar 2013 om statsrefusion og tilskud, samt regnskabsaflæggelse og revision på Social- og Integrationsministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Ministeriets for By, Bolig og Landdistrikters og Ministeriet for Børn og Undervisnings ressortområder.

Det foreslås, at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold efter forhandling med beskæftigelsesministeren bliver ansvarlig for udstedelsen af regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 3.5.

*Til § 3**Til nr. 1*

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger punkt 3.5., foreslås det, at ansvaret for regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen overføres fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Regler i bekendtgørelsen skal efter ændringen som hidtil fastsættes efter forhandling med ressortministeren for så vidt angår de ydelser, der ikke hører under den minister, der er ansvarlig for den samlede bekendtgørelse.

Repatrieringsloven er ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds ressort.

Med den foreslåede ændring af repatrieringslovens § 13, stk. 2, overføres kompetencen til at fastsætte nærmere regler om refusion m.v. fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold.

*Til § 4**Til nr. 1*

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger punkt 3.5., foreslås det, at ansvaret for regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen overføres fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Regler i bekendtgørelsen skal efter ændringen som hidtil fastsættes efter forhandling med ressortministeren for så vidt angår de ydelser, der ikke hører under den minister, der er ansvarlig for den samlede bekendtgørelse.

Nogle områder af integrationsloven hører under ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold og nogle under beskæftigelsesministeren.

Med den foreslåede ændring af integrationslovens § 47 overføres kompetencen til at fastsætte nærmere regler om refusion m.v. fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold efter forhandling med beskæftigelsesministeren.

*Til § 5**Til nr. 1*

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger punkt 3.5., foreslås det, at ansvaret for regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen overføres fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Regler i bekendtgørelsen skal efter ændringen som hidtil fastsættes efter forhandling med ressortministeren for så vidt angår de ydelser, der ikke hører under den minister, der er ansvarlig for den samlede bekendtgørelse.

Lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. hører under undervisningsministeren.

Med den foreslåede ændring af lovens § 15, stk. 2, og., overføres kompetencen til at fastsætte nærmere regler om refusion m.v. fra beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for børn og undervisning til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold efter forhandling med undervisningsministeren.

*Til § 6**Til nr. 1*

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger punkt 3.5., foreslås det, at ansvaret for regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen overføres fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Regler i bekendtgørelsen skal efter ændringen som hidtil fastsættes efter forhandling med ressortministeren for så vidt angår de ydelser, der ikke hører under den minister, der er ansvarlig for den samlede bekendtgørelse.

Lov om arbejdsløshedsforsikring er beskæftigelsesministerens ressort.

Med den foreslåede ændring af lovens § 82 a, stk. 6, overføres kompetencen til at fastsætte nærmere regler om regnskab og revision vedrørende bidrag efter bestemmelsens stk. 1-5 til finansiering af statens udgifter til dagpenge. fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold efter forhandling med beskæftigelsesministeren. Fastsættelse af sådanne regler skal som hidtil ske efter beskæftigelsesministerens forhandling med Beskæftigelsesrådet.

Beskæftigelsesministeren fastsætter uændret som hidtil efter § 82 a, stk. 6, 1. pkt., efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om administrationen af stk. 1-5, herunder om kommunernes og arbejdsløsheds-kassernes opgaver i forbindelse hermed samt om betingelser og dokumentation for beregningen af kommunens finansieringsbidrag.

*Til § 7**Til nr. 1*

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger punkt 3.5., foreslås det, at ansvaret for regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen overføres fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Regler i bekendtgørelsen skal efter ændringen som hidtil fastsættes efter forhandling med ressortministeren for så vidt angår de ydelser, der ikke hører under den minister, der er ansvarlig for den samlede bekendtgørelse.

Lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengereget, hører under beskæftigelsesministeren.

Med den foreslåede ændring af lovens § 23, stk. 4, overføres kompetencen til at fastsætte nærmere regler om refusion m.v. fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, li-

gestilling, integration og sociale forhold efter forhandling med beskæftigelsesministeren.

Til § 8

Til nr. 1 og 2

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger punkt 3.5., foreslås det, at ansvaret for regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen overføres fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Regler i bekendtgørelsen skal efter ændringen som hidtil fastsættes efter forhandling med ressortministeren for så vidt angår de ydelser, der ikke hører under den minister, der er ansvarlig for den samlede bekendtgørelse.

Lov om almene boliger m.v. hører under ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Med den foreslåede ændring af §§ 64 og 75 i almenboligloven overføres kompetencen til at fastsætte nærmere regler om refusion m.v. fra beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for by, bolig og landdistrikter til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold efter forhandling med ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Til nr. 3

Efter den gældende § 185 c, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. har beliggenhedskommunerne adgang til at overtage regionale tilbud.

Bestemmelsen var en konsekvens af strukturaftalen.

Bestemmelsen skal fremme kommunal overtagelse af regionale amtskommunale ældreboliger, så kommunalreformens mål om, at de sociale opgaver i højere grad løses i nærmiljøet og i tæt samspil med de almindelige tilbud, realiseres. Det giver bedre muligheder for lokalt at tilbyde sammenhængende og fleksible løsninger tilpasset den enkelte borgers behov. Det er en forudsætning, at beliggenhedskommunen vil kunne drive de almene ældreboliger på økonomisk og fagligt forsvarlig vis.

Bestemmelsen omfatter kun almene ældreboliger ejet af regionen.

Med den foreslåede § 185 c, stk. 1 foreslås som noget nyt en tidsmæssig begrænsning i kommunernes overtagelsesmuligheder. En kommune kan herefter kun overtage regionale tilbud én gang i hver valgperiode. Kommunalbestyrelsen, der ønsker at overtage et regionalt tilbud, skal meddele dette til regionsrådet senest den 1. januar i valgperiodens 3. år.

Der fastlægges ikke yderligere procesregler omkring den kommunale overtagelse af regionale tilbud end de, der allerede fremgår af lov om almene boliger m.v. §§ 185 c og § 185 d.

Den hidtidige § 185 c, stk. 1, 2. pkt., hvorefter regionsrådet på kommunalbestyrelsens anmodning skal udarbejde et udkast til aftale mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen, foreslås videreført uændret i et nyt stk. 2.

Til § 9

Til nr. 1

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger punkt 3.5., foreslås det, at ansvaret for regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen overføres fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Regler i bekendtgørelsen skal efter ændringen som hidtil fastsættes efter forhandling med ressortministeren for så vidt angår de ydelser, der ikke hører under den minister, der er ansvarlig for den samlede bekendtgørelse.

Lov om boliger for ældre og personer med handicap hører under ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Med den foreslåede ændring af § 33 i ældreboligloven overføres kompetencen til at fastsætte nærmere regler om refusion m.v. fra beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for by, bolig og landdistrikter til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold efter forhandling med ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Til § 10

Til nr. 1

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger punkt 3.5. foreslås det, at ansvaret for regnskabs- og revisionsbekendtgørelsen overføres fra beskæftigelsesministeren til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Regler i bekendtgørelsen skal efter ændringen som hidtil fastsættes efter forhandling med ressortministeren for så vidt angår de ydelser, der ikke hører under den minister, der er ansvarlig for den samlede bekendtgørelse.

Lov om friplejeboliger hører under ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Med den foreslåede ændring af § 19, stk. 4, 3. pkt., i friplejeboligloven overføres kompetencen til at fastsætte nærmere regler om refusion m.v. fra beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for by, bolig og landdistrikter til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold efter forhandling med ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Til § 11

Til nr. 1

Det er ved lov nr. 495 af 21. maj 2013 om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Kriminalpræventive sociale indsat-

ser) vedtaget, at den gældende lov om social service § 13, stk. 6 skal ophæves.

Som anført i bemærkninger til dette lovforslags § 1, nr. 5, foreslås den vedtagne ophævelse af § 13, stk. 6, af lovtekniske årsager, ophævet ved lovforslagets § 11 og genindsat uændret i § 1, nr. 5.

Til § 12

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2014. Dog foreslås det, at denne lovs § 1, nr.10-11 først træder i kraft

den 1. januar 2015. Det foreslås endvidere, at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 5, jf. bemærkninger hertil.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 5. Efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen skal regionsrådet etablere

- 1) tilbud efter §§ 103 og 104, § 107, stk. 2, og §§ 108-110,
- 2) særlige dags- og klubtilbud til børn og unge med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter §§ 32 og 36,
- 3) døgninstitutioner for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. § 67, stk. 2,
- 4) sikrede døgninstitutioner, jf. § 67, stk. 3, og
- 5) tilbud om behandling af stofmisbrugere efter § 101.

Stk. 2. Regionsrådet skal efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen medvirke til at tilvejebringe hensigtsmæssige og sikre hjælpemidler.

...

Kapitel 4

National videns- og specialrådgivningsorganisation, Tilbudsportal og uvildig konsulentordning

§ 13. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation bistår kommuner og borgere med gratis vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager. Tilsvarende ydes gratis specialrådgivning til kommuner, regioner, skoler og institutioner m.v. samt borgere om specialundervisning og specialpædagogisk bistand.

Stk. 2. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder gratis vejledende udredning til kommuner og borgere i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud. Tilsvarende ydes gratis bistand til kommunens udredning vedrørende specialundervisning og specialpædagogisk bistand. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om henvisning af borgere efter 1. pkt.

Stk. 3. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation træffer afgørelser om ydelser efter stk. 1 og 2. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11 benytter rådgivning eller udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation efter stk. 1 og 2, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke videregive nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 20. marts 2014, som ændret ved § 1, nr. 1 og 2, i lov nr. 495 af 21. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Stk. 1. gælder ikke, når etablering af tilbud sker i henhold til pålæg, efter § 13 c, stk. 1, 1.pkt.«
Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

2. Overskriften til kapitel 4, affattes således:

»Kapitel 4

Statslig koordinering og rådgivning, Tilbudsportalen samt uvildig konsulentordning«.

3. I § 13, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation«: »i Socialstyrelsen«.

4. I § 13 indsættes efter stk. 3. som nyt stykke:

»Stk. 4. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation skal tilvejebringe de mest specialiserede rådgivningsydelser, herunder relevant materialeproduktion, til kommuner, borgere, skoler m.fl. i forhold til specialundervisning og specialpædagogisk bistand.«

private forhold, til den nationale videns- og specialrådgivningsfunktion. Kommunalbestyrelsen skal uanset adgangen til at videregive oplysninger uden samtykke forsøge at få samtykke til henholdsvis at videregive og behandle oplysningerne.

Stk. 5. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation kan uden samtykke behandle nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, som videregives fra en kommune i forbindelse med rådgivning og udredning efter stk. 1 og 2, hvis oplysningerne videregives som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11.

Stk. 6. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder gratis vejledende rådgivning til kommuner om indsatser til at forebygge kriminalitet blandt børn og unge generelt og i forhold til enkeltsager.

Stk. 7. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation sikrer en systematisk indsamling, udvikling, bearbejdning og formidling af den faglige viden på det sociale område. Videns- og specialrådgivningsorganisationen sørger for at koordinere og deltage i prøvnings-, forsknings- og informationsvirksomhed på hjælpemiddelområdet.

Stk. 8. Kommunalbestyrelser og regionsråd kan indgå aftale med den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation om, at kommunen eller regionen mod betaling kan levere de ydelser for videns- og specialrådgivningsorganisationen, der er nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 9. Social-, Børne-, og Integrationsministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren i en bekendtgørelse nærmere regler om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisations virksomhed og organisering.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

5. § 13, stk. 6, der bliver stk. 7, ophæves.

6. I § 13, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter: »område«: »og på området for den mest specialiserede specialundervisning«.

7. I § 13, stk. 8, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 4«.

8. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 b. Socialstyrelsen skal følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser samt indsamle og formidle viden om effekt af indsatserne på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning, der gives i henhold til lov om folkeskolen eller lov om specialundervisning for voksne.

Stk. 2. For at sikre det fornødne udbud af højt specialiserede tilbud, som er tilpasset udviklingen i målgruppernes behov, på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning kan Socialstyrelsen udmelde målgrupper eller særlige indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommunerne i en region eller flere regioner.

Stk. 3. Socialstyrelsen kan, på baggrund af afrapporteringer om kommunalbestyrelsernes tilrettelæggelse og organisering af indsatsen i forhold til centralt udmeldte målgrupper og indsatser, jf. stk. 2, anmode kommunalbestyrelserne i en region eller flere regioner om at foretage en fornyet behandling af deres tilrettelæggelse og organisering af indsatsen.

Stk. 4. Socialstyrelsen kan i forbindelse med en anmodning om fornyet behandling give en kommunebestyrelse eller et regionsråd et midlertidigt pålæg om at opretholde et tilbud, indtil Socialstyrelsen i medfør af § 13 c har truffet afgørelse om pålæg vedrørende det pågældende tilbud eller ophæver det midlertidige pålæg.

Stk. 5. Socialstyrelsens udmelding af målgrupper og indsatser efter stk. 2 og afgørelser på området for den mest specialiserede specialundervisning efter stk. 3 og 4. sker efter forhandling med Undervisningsministeriet.

§ 13 c. For at sikre det fornødne udbud højt specialiserede tilbud, som er tilpasset udviklingen i målgruppernes behov, på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde kan Socialstyrelsen undtagelsesvis pålægge en kommunalbestyrelse eller et regionsråd at etablere eller fortsat at drive et tilbud eller tilbyde en indsats omfattet af denne lov. Socialstyrelsen kan endvidere undtagelsesvis pålægge en kommune eller en region at videreføre eller forny en driftsaftale med et eksisterende privat tilbud samt at indgå en ny driftsaftale, hvis en eksisterende driftsaftale er opsagt.

Stk. 2. På samme betingelser som i stk. 1 kan Socialstyrelsen undtagelsesvis meddele et pålæg om samling af små tilbud rettet mod samme målgruppe til ét tilbud, hvis Socialstyrelsen vurderer, at tilbuddene ikke hver for sig er fagligt og økonomisk bæredygtige. Kommunerne og regionerne aftaler, hvilken kommune eller region der skal drive det samlede tilbud og herunder overtage et eller flere tilbud efter § 186 a, stk. 1 eller 2. Hvis kommunerne og regionerne ikke inden 4 måneder efter pålægget har indgået aftale om, hvem der skal drive tilbuddet, træffer Socialstyrelsen afgørelse herom. Andre kommuner og regioner kan i den periode, pålægget gælder, ikke oprette nye tilbud i forhold til denne målgruppe uden Socialstyrelsens godkendelse.

Stk. 3. Socialstyrelsen skal i forbindelse med et pålæg efter stk. 1 og 2 pålægge kommunerne i den pågældende region eller landsdel at indgå aftale om finansiering af driften af det tilbud, som pålægget vedrører. Hvis kommunerne ikke inden 4 måneder efter pålægget har indgået aftale om en finansieringsmodel, træffer Socialstyrelsen afgørelse herom.

Stk. 4. Socialstyrelsen kan i forbindelse med pålæg efter stk. 1 og 2, meddele eller forlænge et midlertidigt pålæg efter § 13 b, stk. 4, indtil aftale eller afgørelse om finansieringsmodel, jf. stk. 3, foreligger.

Stk. 5. Socialstyrelsen fastsætter i forbindelse med, at pålæg efter stk. 1 og 2 gives, en frist for, hvor længe pålægget skal gælde. Et pålæg kan højst gælde i 2 år. Socialstyrelsen kan inden fristens udløb træffe afgørelse om at forny pålægget.

Stk. 6. Afgørelse om driftspålæg, herunder eventuel afgørelse om en finansieringsmodel, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 7. Socialstyrelsens afgørelser på området for den mest specialiserede specialundervisning efter denne bestemmelse træffes efter forhandling med Undervisningsministeriet.

§ 149. Kommunalbestyrelsen og regionsrådet fastsætter en takst for det generelle driftsorienterede tilsyn, jf. § 5, stk. 7, og § 148 a, som betales af de tilbud, der er omfattet af tilsynet.

...

§ 174. Kommunalbestyrelsen fastsætter en takst for det enkelte kommunale tilbud, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Taksten efter stk. 2. skal beregnes med udgangspunkt i de gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved levering af tilbuddet eller typen af tilbud.

Stk. 3. Hvis en kommune anvender en anden kommunes eller regions tilbud efter denne lov, skal krav om betaling herfor på baggrund af den beregnede takst, jf. stk. 1, være fremsat, senest 12 måneder efter at hjælpen er ydet.

Stk. 4. Social-, børne- og integrationsministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om takstberegningen og om, hvilke tilbud der er omfattet af bestemmelsen.

Stk. 5. Social-, børne- og integrationsministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om principperne for kommunernes finansiering af de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.

Stk. 6. Social-, børne- og integrationsministeren kan fastsætte regler om opkrævning af en fast takst hos kommunerne, når unge under 18 år har ophold i Kriminalforsorgens institutioner.

§ 186. En kommunalbestyrelse kan overtage regionale tilbud, der er beliggende i kommunen, efter denne lov. På kommunalbestyrelsens anmodning skal regionsrådet udarbejde et udkast til aftale mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. For den kommunalbestyrelse, som overtager et tilbud efter stk. 1, fastsættes følgende vilkår:

- 1) Tilbuddet skal være til rådighed for øvrige kommuner, i det omfang det fastlægges i rammeaftalen, jf. § 6.
- 2) Kommunalbestyrelsen overtager regionsrådets forpligtelse til at koordinere kapacitet og sammensætning af de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen, som overtager et tilbud efter stk. 1, overtager aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte, der er knyttet til varetagelsen af tilbuddet. Svarer aktivernes og passivernes værdi ikke til hinanden, skal den kommunalbestyrelse, der overtager det regionale tilbud, eller regionsrådet kompenseres herfor.

Stk. 4. De pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtagers retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, finder tilsvarende anvendelse for personale omfattet af stk. 3, der er ansat i henhold til kollektiv overenskomst, bestemmelser om

Stk. 8. Hvis et pålæg efter stk. 1 eller 2 vedrører et eksisterende tilbud eller etablering af et tilbud omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn, er det en betingelse, at det kompetente socialtilsyn, jf. den nævnte lovs § 2 henholdsvis § 5, har godkendt eller efterfølgende godkender det eller de pågældende tilbud efter.«

9. I § 149, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 7,« til: »§ 5, stk. 8,«

10. § 174, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsættes:
 »Den kommunale, regionale eller private leverandør fastsætter vejledende takster for ydelser og tilbud efter denne lov, jf. dog stk. 3. Taksten fastsættes på baggrund af samtlige budgettede, direkte og indirekte langsigtede omkostninger ved levering af ydelsen eller drift af tilbuddet.«
 Stk. 3 – 6 bliver herefter stk. 2-5.

11. § 174, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 4. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter regler om takstberegningen, herunder om grundlaget for beregningen, om hvilke ydelser og tilbud efter loven, der er omfattet af stk. 1, samt om, hvornår stk. 1 kan fraviges.«

12. § 186, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»En kommunalbestyrelse kan efter reglerne i denne lov én gang i hver valgperiode overtage regionale tilbud, der er beliggende i kommunen. En kommunalbestyrelse, der ønsker at overtage et regionalt tilbud efter 1. pkt., skal meddele regionsrådet dette senest den 1. januar i valgperiodens 3. år. Overtagelse skal ske senest den 1. januar i valgperiodens 4. år.

Stk. 2. Overtagelse som nævnt i stk. 1 kan dog ske på andre tidspunkter, når overtagelse af regionalt tilbud sker i henhold til § 186 a, stk. 1, efter pålæg i henhold til § 13 c, stk. 2.

Stk. 3. På kommunalbestyrelsens anmodning skal regionsrådet udarbejde et udkast til aftale mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 4-9.

løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af offentlig myndighed, eller individuel aftale, og som ikke er omfattet af lov om lønmodtagers retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Stk. 5. Tjenestemænd, der overføres som følge af en kommunalbestyrelses overtagelse af et regionalt tilbud efter stk.1, overgår til ansættelse under den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Stk. 6. Tjenestemænd omfattet af stk. 5 får ved pensionering fra denne ansættelse udbetalt den samlede tjenestemandspension af den nye ansættelsesmyndighed.

Stk. 7. Social-, børne- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om overtagelsen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte i tilbuddet efter stk. 3, herunder regler om fordelingen mellem regionen og beliggenhedskommunen af pensionsforpligtelsen vedrørende tjenestemænd og andre ansatte omfattet af stk. 3.

§ 190.

...

Stk. 4. Reglerne i § 186, stk. 2 og 4-6, finder tilsvarende anvendelse for en beliggenhedskommunes overtagelse af et amtskommunalt tilbud efter stk. 1.

§ 85. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social- og integrationsministeren nærmere regler om anvisning af statsrefusion og statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision.

13. Efter § 186 indsættes:

»**§ 186 a.** En kommunalbestyrelse kan efter Socialstyrelsen udmelding eller anmodning om fornyet behandling efter § 13 b, stk. 2-3, og med Socialstyrelsens godkendelse overtage andre kommuners tilbud og regionale tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på en regions overtagelse af kommunale tilbud og regionale tilbud i andre regioner efter denne lov i henhold til § 13 b, stk. 2-3.

Stk. 3. Ved pålæg om samling af flere små tilbud til ét tilbud efter § 13 c, stk. 2, kan en kommunalbestyrelse overtage andre kommuners tilbud og regionale tilbud, efter denne lov.

Stk. 4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på en regions overtagelse af kommunale tilbud og regionale tilbud i andre regioner efter denne lov i henhold til § 13 c, stk. 1.

Stk. 5. Ved overtagelse efter stk.1- 4 finder § 186, stk. 2-9, anvendelse.«

14. I § 190, *stk. 4*, ændres »Reglerne i § 186, stk. 2 og 4-6,« til: »§ 186, stk. 4 og 6-8,«.

§ 2

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 8. august 2013 som ændret ved § 17 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, § 3 i lov nr. 651 af 12. juni 2013 og § 2 i lov nr. 1462 af 17. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 85 ændres »Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social-, børne- og integrationsministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren«.

§ 3

§ 13. Staten refunderer en kommunes udgifter til hjælp til repatriering efter §§ 7 og 8 samt til reintegrationsbistand efter § 10.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social-, børne- og integrationsministeren nærmere regler om anvisning af refusion, regnskabsaflæggelse og revision og om forældelse af kommuners krav om refusion.

§ 47. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med ministeren social-, børne- og integrationsministeren nærmere regler om anvisning af refusion og tilskud, regnskabsaflæggelse og revision, herunder nærmere regler om udbetaling af tilskud og anvisning af refusion efter § 45, stk. 3-7, og om vilkårene herfor.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med ministeren for flygtninge, indvandrere og integration regler om forældelse af kommuners krav om refusion og tilskud efter denne lov.

§ 15. Staten refunderer 50 pct. af kommunalbestyrelsens udgifter til danskuddannelse for kursister, som ikke er omfattet af integrationsloven eller henvist til danskuddannelse i medfør af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med ministeren for børn og undervisning fastsætte nærmere regler om anvisning af refusion, regnskabsaflæggelse og revision og om forældelse af kommuners krav på refusion efter denne lov.

§ 82 a. Kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til dagpenge, jf. §§ 52 a og 52 e og § 55, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Bidraget efter stk. 1 omfatter udgifter til personer, som har ophold i kommunen, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 871 af 29. august 2012, som ændret ved § 4 i lov nr. 493 af 21. maj 2013 og § 5 i lov nr. 494 af 21. maj 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 13, *stk. 2.*, ændres »Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social-, børne- og integrationsministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter«.

§ 4

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 16. november 2012, som ændret senest ved lov nr. 167 af 26. februar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 47, stk. 1 og 2 ændres »Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social-, børne- og integrationsministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren«.

§ 5

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 16. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 462 af 18. maj 2011 og § 4 i lov nr. 418 af 12. maj 2012 og § 5 i lov nr. 1610 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 15, *stk. 2.*, ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold«.

§ 6

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 12. september 2013, som ændret ved lov nr. 1458 af 17. december 2013 og § 1 i lov nr. 1610 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 82 a, *stk. 6.*, udgår », om regnskab og revision«, og som 2. *pkt.* indsættes: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren efter dennes forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om regnskab og revision vedrørende bidrag efter stk. 1-5.«

Stk. 3. Bidraget efter stk. 1 udgør 70 pct. af udgifterne til dagpenge. Under deltagelse i tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 1, og kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udgør bidraget dog 50 pct. af udgifterne til dagpenge. Hvis tilbud efter reglerne i kapitel 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke påbegyndes rettidigt eller ikke har det foreskrevne omfang, udgør bidraget dog 100 pct. af udgifterne til dagpenge for de timer, som ikke er omfattet af tilbuddet, jf. dog stk. 3.

Stk. 4. Kommunen bidrager ikke til finansieringen af dagpenge, der er udbetalt for de sammenlagt første 4 uger efter indplaceringen i en dagpengeperiode, jf. §§ 53 og 54. Perioden opgøres på grundlag af uger, hvori der er udbetalt dagpenge.

Stk. 5. Udgifterne til dagpenge opgøres før skat, men efter fradrag for ATP-bidrag, jf. kapitel 12 a.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om administrationen af stk. 1-5, herunder om kommunernes og arbejdsløshedskassernes opgaver i forbindelse hermed, om regnskab og revision samt om betingelser og dokumentation for beregningen af kommunens finansieringsbidrag.

Stk. 7. Stk. 3, 3. pkt., finder ikke anvendelse for udgifterne til dagpenge, jf. stk. 1, der udbetales for årene 2013 og 2014.

§ 23. Ansvar for indsatsen efter denne lov påhviler kommunen.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter til uddannelse efter § 4 og til befordringsgodtgørelse og transportudgifter efter § 5.

Stk. 3. Staten refunderer 50 pct. af udgifterne til den særlige uddannelsesydelse, når personen deltager i uddannelse efter denne lov. I perioder, hvor personen er omfattet af ordningen uden at deltage i uddannelse, refunderer staten 30 pct. af udgifterne til den særlige uddannelsesydelse.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. i forbindelse med refusionen efter stk. 2 og 3 og kan herunder bestemme, at administrationen og udbetalingen til kommunerne kan varetages af en anden offentlig myndighed.

§ 64. Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i §§ 51-54 og §§ 57-60, 60 a og 61-63. Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan herunder fastsætte regler om fortrinsret til ledige

§ 7

I lov nr. 1374 af 23. december 2012 om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret, som ændret ved § 14 i lov nr. 493 af 21. maj 2013, § 1 i lov nr. 790 af 28. juni 2013 og § 13 i lov nr. 1610 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 23, *stk. 4*, ændres »Beskæftigelsesministeren fastsætter« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren«.

§ 8

I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 21. august 2013, som ændret ved § 1, nr. 9, i lov nr. 123 af 23. februar 2011, og lov nr. 1609 af 26. december 2013 foretages følgende ændringer:

1. I § 64, *stk. 1, 6. pkt.*, og i § 75, *2. pkt.*, ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold«.

boliger for husstande med børn og for særlige befolkningsgrupper. Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan fastsætte nærmere regler om udlejning efter § 51 b, herunder regler om beregning af 6-måneders-perioderne i § 51 b, stk. 1, og anvisning efter § 59, stk. 4. Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan fastsætte nærmere regler for boligorganisationernes pligt til indberetning af data til en internetbaseret boligportal etableret i henhold til § 94, nr. 5. Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan endvidere fastsætte regler om, hvorledes udlejningsreglerne kan fraviges i nødrethssituationer (ganske ekstraordinære udlejningsvanskeligheder). Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med ministeren for by, bolig og landdistrikter fastsætte regler om anvisning af statsrefusion, regnskabsaflæggelse og revision vedrørende statsrefusion efter § 62.

§ 75. Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan fastsætte nærmere regler om de i §§ 68, 73 og 74 nævnte forhold. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med ministeren for by, bolig og landdistrikter fastsætte regler om anvisning af statsrefusion, regnskabsaflæggelse og revision vedrørende de beløb, der er nævnt i § 74.

§ 185 c. En beliggenhedskommune kan overtage regionale og almene ældreboliger til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter denne lov. På beliggenhedskommunens anmodning skal regionsrådet udarbejde et udkast til aftale mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen.

...

2. § 185 c, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»En beliggenhedskommune kan efter reglerne i denne lov én gang i hver valgperiode overtage regionale almene ældreboliger til betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. En kommunalbestyrelse, der ønsker at overtage almene ældreboliger efter 1. pkt., skal meddele regionsrådet dette senest den 1. januar i valgperiodens 3. år. Overtagelse skal ske senest den 1. januar i valgperiodens 4. år.

Stk. 2. På beliggenhedskommunens anmodning skal regionsrådet udarbejde et udkast til aftale mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

§ 9

I lov om boliger for ældre og personer med handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 666 af 17. juni 2010, som ændret ved § 24 i lov nr. 493 af 21. maj 2013, foretages følgende ændring:

§ 33. Nærmere regler om administrationen af denne lov fastsættes af ministeren for by, bolig og landdistrikter. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med ministeren for by, bolig og landdistrikter fastsætte regler om anvisning af statsrefusion, regnskabsaflæggelse og revision vedrørende de beløb, der er nævnt i § 16, stk. 3-6.

1. I § 33, 2. *pkt.*, ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold«.

§ 10

I lov om friplejeboliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 17. august 2011, som ændret ved § 24 i lov nr. 326 af 11. april 2012, § 2 i lov nr. 1097 af 28. november 2012 og § 23 i lov nr. 493 af 21. maj 2013, foretages følgende ændring:

§ 19. Kommunalbestyrelsen kan yde et beløb til dækning af det beboerindskud, som en lejer i en udlejningsejendom, der ombygges til en friplejebolig, skal betale, når den pågældende i forvejen bebor den ombyggede bolig.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal yde et beløb til dækning af det beboerindskud, som beboere i plejehjem og beskyttede boliger skal betale, når deres boliger nedlægges og ombygges til friplejeboliger og beboerne genhuses i de pågældende friplejeboliger. Tilsvarende gælder for beboerindskud, når beboere visiteres fra plejehjem eller beskyttet bolig til almene ældreboliger og de i stedet vælger en friplejebolig.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal yde et beløb til dækning af det beboerindskud, som beboere i plejehjem, beskyttede boliger og boformer efter § 108 i lov om social service skal betale, når deres boliger nedlægges og ombygges til friplejeboliger og beboerne genhuses i de pågældende friplejeboliger. Tilsvarende gælder for beboerindskud, når beboere visiteres fra en boform efter servicelovens § 108 til almene ældreboliger og de i stedet vælger en friplejebolig.

Stk. 4. De i stk. 1-3 nævnte beløb udbetales til udlejeren. Ved lejemålets ophør tilbagebetaler udlejeren beløbet til kommunen med fradrag af foretagen modregning for lejerens forpligtelser over for udlejeren. Staten refunderer kommunens udbetalinger efter stk. 1 og 2 med to tredjedele. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med ministeren for by, bolig og landdistrikter i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om statsrefusionen, herunder regler om anvisning af statsrefusion, regnskabsaflæggelse og revision vedrørende de beløb, der er nævnt i stk. 1-3.

§ 13, stk. 6 og § 19, stk. 3 ophæves.

I § 13 bliver stk. 7-9 herefter stk. 6-8, og i § 19 bliver stk. 4 til stk. 3.

1. I § 19, stk. 4, 4. pkt., ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold«.

§ 11

I lov nr. 495 af 21. maj 2013 om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Kriminalpræventive sociale indsatser), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 1, ophæves.

2. I § 3, stk. 2 udgår »1 og«.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2 og stk. 3.

Stk. 2. § 1, nr. 10-11 træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 3. Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 5.